

Dansk udgave

Retsforskrifter

50. årgang

26. april 2007

Indhold	I Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk	
	FORORDNINGER	
	★ Rådets forordning (EF) nr. 450/2007 af 16. april 2007 om indgåelse af en fiskeripartnerskabsaftale mellem Den Gabonesiske Republik og Det Europæiske Fællesskab	1
	Fiskeripartnerskabsaftale mellem Den Gabonesiske Republik og Det Europæiske Fællesskab	3
	★ Rådets forordning (EF) nr. 451/2007 af 23. april 2007 om afslutning af den delvise interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af håndbetjente palletrucks og væsentlige dele dertil med oprindelse i Folkerepublikken Kina	8
	★ Rådets forordning (EF) nr. 452/2007 af 23. april 2007 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af strygebrætter med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Ukraine	12
	★ Rådets forordning (EF) nr. 453/2007 af 25. april 2007 om fastsættelse af de justeringskoefficienter, der finder anvendelse fra den 1. juli 2006 på vederlag til tjenestemænd, midlertidigt ansatte og kontraktansatte ved De Europæiske Fællesskaber, som gør tjeneste i tredjelande, samt på vederlag til en del af de tjenestemænd, der fortsat gør tjeneste i de to nye medlemsstater i en periode på højst 19 måneder efter tiltrædelsen	22
	Kommissionens forordning (EF) nr. 454/2007 af 25. april 2007 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	28
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 455/2007 af 25. april 2007 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur	30
	Kommissionens forordning (EF) nr. 456/2007 af 25. april 2007 om tildeling af eksportlicenser for visse mejeriprodukter, der skal eksporteres til Den Dominikanske Republik som del af det kontingent, der omhandles i artikel 29 i forordning (EF) nr. 1282/2006.....	32

II Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

AFGØRELSE OG BESLUTNINGER

Rådet

2007/249/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 19. marts 2007 om ændring af afgørelse 2001/822/EF om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab 33

2007/250/EF:

- ★ Rådets beslutning af 16. april 2007 om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 193 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem 42

IV Øvrige retsakter

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

- ★ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 328/05/KOL af 20. december 2005 om den 53. ændring af de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte ved indføjeelse af et nyt kapitel 18C: Statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste 44

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Kommissionens beslutning 2006/609/EF af 4. august 2006 om vejledende fordeling på de enkelte medlemsstater af forpligtelsesbevillinger for målet om europæisk territorialt samarbejde i perioden 2007-2013 (EUT L 247 af 9.9.2006) 51

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 450/2007

af 16. april 2007

om indgåelse af en fiskeripartnerskabsaftale mellem Den Gabonesiske Republik og Det Europæiske Fællesskab

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Artikel 2

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, og stk. 3, første afsnit,

De fiskerimuligheder, der er fastsat i protokollen til aftalen, fordeles mellem medlemsstaterne således:

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet og Den Gabonesiske Republik har forhandlet om og paraferet en fiskeripartnerskabsaftale, der giver EF-fiskere mulighed for at fiske i farvande henhørende under Den Gabonesiske Republiks højhedsområde.
- (2) Det er i Fællesskabets interesse at godkende nævnte aftale.
- (3) Der bør fastlægges, hvordan fiskerimulighederne skal fordeles mellem medlemsstaterne —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Gabonesiske Republik og Det Europæiske Fællesskab godkendes på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne forordning.

Fiskerikategori	Fartøjstype	Medlemsstat	Licenser eller kvote
Tunfiskeri	Langlinefartøjer med flydeline	Spanien	13
		Portugal	3
Tunfiskeri	Notfartøjer med fryseanlæg til tunfiskeri:	Spanien	12
		Frankrig	12

Hvis de fangstmuligheder, der er fastsat i protokollen, ikke udnyttes fuldt ud med licensansøgningerne fra disse medlemsstater, kan Kommissionen tage licensansøgninger fra enhver anden medlemsstat i betragtning.

Artikel 3

De medlemsstater, hvis fartøjer fisker i henhold til denne aftale, giver Kommissionen meddelelse om, hvor store mængder af hver bestand de fanger i den gabonesiske fiskerizone, jf. de nærmere bestemmelser i Kommissionens forordning (EF) nr. 500/2001 af 14. marts 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 vedrørende kontrollen af EF-fiskerifartøjernes fangster i tredjelands farvande og på åbent hav ⁽¹⁾.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 73 af 15.3.2001, s. 8.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 16. april 2007.

På Rådets vegne

H. SEEHOFER

Formand

FISKERIPARTNERSKABSÅFТАLE
mellem Den Gabonesiske Republik og Det Europæiske Fællesskab

DEN GABONESISKE REPUBLIK, i det følgende benævnt »Gabon«,

og

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, i det følgende benævnt »Fællesskabet«,

i det følgende tilsammen benævnt »parterne«

SOM TAGER I BETRAGTNING, at der er et nært samarbejde mellem Fællesskabet og Gabon, bl.a. som led i Cotonou-aftalen, og at parterne har et fælles ønske om at udbygge forbindelserne yderligere,

SOM TAGER HENSYN TIL, at de to parter ønsker at fremme en ansvarlig udnyttelse af deres fiskeressourcer gennem samarbejde,

SOM TAGER HENSYN TIL De Forenede Nationers havretskonvention,

SOM ER BESLUTTET PÅ at anvende de afgørelser og henstillinger, som vedtages af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet, i det følgende benævnt ICCAT,

SOM ER BEVIDST OM betydningen af principperne i adfærdskodeksen for ansvarligt fiskeri, der blev vedtaget på FAO-konferencen i 1995,

SOM ER BESLUTTET PÅ i fælles interesse at samarbejde om at skabe et ansvarligt fiskeri for at sikre, at de levende marine ressourcer bevares på lang sigt og udnyttes bæredygtigt,

SOM ER OVERBEVIST OM, at et sådant samarbejde bør baseres på, at initiativer og foranstaltninger, hvad enten de gennemføres i fællesskab eller unilateralt, supplerer hinanden, er forenelige med den fastlagte politik og skaber en synergieffekt,

SOM ER BESLUTTET PÅ med henblik herpå at indlede en dialog om den sektorpolitik for fiskeriet, som Gabons regering har vedtaget, at finde egnede metoder til at sikre, at politikken gennemføres effektivt, og at inddrage erhvervslivet og civilsamfundet i processen,

SOM ØNSKER at fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår for EF-fartøjernes fiskeri i Gabons farvande og for EF-støtten til skabelse af et ansvarligt fiskeri i disse farvande,

SOM ER FAST BESLUTTET PÅ at skabe et endnu snævrere økonomisk samarbejde inden for fiskeriet og dertil knyttede aktiviteter ved at oprette og udbygge blandede selskaber, hvori der deltager virksomheder fra begge parter,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

— EF-fartøjers adgang til Gabons farvande

Formål

I denne aftale fastlægges principper, regler og procedurer for:

— økonomisk, finansielt, teknisk og videnskabeligt samarbejde inden for fiskeriet med henblik på at skabe et ansvarligt fiskeri i Gabons farvande, så fiskeressourcerne bevares og udnyttes på en bæredygtig måde, og at udvikle Gabons fiskerierhverv

— samarbejde om fiskerikontrol i Gabons farvande med henblik på at sikre, at ovennævnte betingelser overholdes, at foranstaltningerne til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne bliver effektive, og at ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri bekæmpes

— partnerskaber mellem virksomheder med henblik på i fælles interesse at udvikle økonomiske aktiviteter inden for fiskeriet og dertil knyttede aktiviteter.

Artikel 2

Definitioner

I denne aftale forstås ved:

- a) »Gabons myndigheder«: Gabons regering
- b) »EF-myndigheder«: Europa-Kommissionen
- c) »Gabons farvande«: de farvande, der fiskerimæssigt hører under Gabons højhedsområde eller jurisdiktion
- d) »fiskerfartøj«: et fartøj, der er udstyret til kommerciel udnyttelse af levende akvatiske ressourcer
- e) »EF-fartøj«: et fiskerfartøj, der fører en EF-medlemsstats flag og er registreret i Fællesskabet
- f) »Den Blandede Komité«: en komité, der består af repræsentanter for Fællesskabet og Gabon, jf. artikel 9 i denne aftale
- g) »omladning«: overførsel på havet eller i havn af en del af eller hele fangsten om bord på et fiskerfartøj til et andet fartøj
- h) »unormale omstændigheder«: begivenheder bortset fra naturfænomener, som ingen af parterne kan siges at have næneværdig indflydelse på, og som gør det umuligt at fiske i Gabons fiskerizone.

Artikel 3

Principper og mål for aftalens gennemførelse

1. Parterne forpligter sig til at fremme et ansvarligt fiskeri i Gabons farvande efter princippet om ikke-diskrimination af de forskellige flåder, der fisker i disse farvande, jf. dog aftaler mellem udviklingslande inden for samme geografiske område, herunder gensidige fiskeriaftaler.

2. Parterne samarbejder om gennemførelsen af en sektorpolitik for fiskeriet, som Gabons regering vedtager, og indleder med henblik herpå en politisk dialog om de fornødne reformer. De rådfører sig med hinanden med henblik på at træffe eventuelle foranstaltninger på dette område.

3. Parterne skal også samarbejde om såvel fælles som unilaterale forhåndsevaluering, løbende evaluering og efterfølgende evaluering af foranstaltninger, programmer og aktioner, der gennemføres på basis af denne aftale.

4. Parterne forpligter sig til at sørge for, at denne aftale gennemføres efter principperne om god økonomisk og social styring og med respekt for fiskebestandenes tilstand.

5. Påmønstringen af gabonesiske søfolk og/eller AVS-søfolk på EF-fartøjer sker på basis af Den Internationale Arbejdsorganisations erklæring om grundlæggende principper og rettigheder på arbejdet, som gælder umiddelbart for ansættelseskontrakter og generelle ansættelsesvilkår i den forbindelse. Det drejer sig navnlig om foreningsfrihed, faktisk anerkendelse af arbejdstageres ret til kollektive forhandlinger og ikke-forskelsbehandling, hvad angår beskæftigelse og erhverv.

Artikel 4

Videnskabeligt samarbejde

1. I aftalens gyldighedsperiode bestræber Fællesskabet og Gabon sig for at følge udviklingen i ressourcernes tilstand i Gabons fiskerizone.

2. På basis af henstillinger og afgørelser vedtaget af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) og den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning rådfører de to parter sig med hinanden i Den Blandede Komité, jf. artikel 9, for eventuelt efter et videnskabeligt møde i fællesskab at træffe foranstaltninger til bæredygtig forvaltning af fiskeressourcerne, der har indvirkning på EF-fartøjernes fiskeri.

3. Parterne forpligter sig til at rådføre sig med hinanden enten direkte, herunder inden for underområdet gennem COREP (Det Regionale Udvalg for Fiskeriet i Guineabugten), eller gennem relevante internationale organisationer for at sikre forvaltningen og bevarelsen af de biologiske ressourcer i Atlanterhavet og for at samarbejde om den videnskabelige forskning i forbindelse hermed.

Artikel 5

EF-fartøjers adgang til fiskeri i Gabons farvande

1. Gabon forpligter sig til at give EF-fartøjer tilladelse til at fiske i sin fiskerizone, jf. denne aftale, herunder protokollen og bilaget til protokollen.

2. Fiskeriet i henhold til denne aftale er undergivet gældende gabonesisk lovgivning. Gabons myndigheder meddeler Fællesskabet enhver ændring af nævnte lovgivning.

3. Gabon forpligter sig til at træffe alle fornødne forholdsregler til at sikre, at protokollens fiskerikontrolbestemmelser anvendes effektivt. EF-fartøjerne skal samarbejde med de gabonesiske myndigheder, der er ansvarlige for sådan kontrol.

4. Fællesskabet forpligter sig til at træffe alle fornødne forholdsregler til at sikre, at dets fartøjer overholder bestemmelserne i denne aftale og fiskeribestemmelserne for de farvande, der henhører under Gabons jurisdiktion.

Artikel 6

Licenser

1. EF-fartøjer må kun fiske i Gabons fiskerizone, hvis de har fået udstedt fiskerilicens i henhold til denne aftale og protokollen hertil.

2. Proceduren for ansøgning om fiskerilicens for et fartøj, den gældende afgift og de nærmere bestemmelser for rederens betaling af denne afgift er fastsat i bilaget til protokollen.

Artikel 7

Finansiell modydelse

1. Fællesskabet giver Gabon en finansiell modydelse, jf. betingelserne i protokol og bilag. Den finansielle modydelse beregnes ud fra to forbundne elementer, nemlig:

a) EF-fartøjernes adgang til at fiske i Gabons farvande

b) Fællesskabets finansielle støtte til fremme af et ansvarligt fiskeri og til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Gabons farvande.

2. Den del af den finansielle modydelse, der er omhandlet i stk. 1, litra a), bestemmes og forvaltes ud fra de mål, som parterne i fællesskab opstiller efter bestemmelserne i protokollen, og som skal nås som led i sektorpolitikken for fiskeriet i Gabon, og den årlige og flerårige programmering, som de fastlægger for sektorpolitikken gennemførelse.

3. Den finansielle modydelse fra Fællesskabet betales årligt efter de nærmere bestemmelser i protokollen, jf. dog aftalens og protokollens bestemmelser om eventuel ændring af beløbet på grund af:

a) unormale omstændigheder

b) begrænsning, på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og efter fælles aftale, af de fiskerimuligheder, som EF-fartøjerne har fået tildelt, når det af hensyn til forvaltningen af de pågældende bestande skønnes nødvendigt for at bevare ressourcerne og udnytte dem bæredygtigt

c) udvidelse, på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og efter fælles aftale, af de fiskerimuligheder, som EF-fartøjerne har fået tildelt, når ressourcernes tilstand tillader det

d) revurdering af betingelserne for Fællesskabets finansielle støtte til gennemførelse af en sektorpolitik for fiskeriet i Gabon, hvis resultaterne af den årlige og flerårige programmering ifølge begge parter berettiger en sådan revurdering

e) opsigelse af aftalen, jf. artikel 12

f) suspension af aftalen, jf. artikel 13.

Artikel 8

Fremme af samarbejdet i erhvervslivet og civilsamfundet

1. Parterne tilskynder til økonomisk, videnskabeligt og teknisk samarbejde i fiskerisektoren og dermed forbundne sektorer. De rådfører sig med hinanden for at koordinere eventuelle foranstaltninger i den forbindelse.

2. Parterne fremmer udvekslingen af oplysninger om fangstmetoder, fiskeredskaber, opbevaringsmetoder og metoder til industriel forarbejdning af fiskevarer.

3. Parterne bestræber sig for at skabe gunstige vilkår for udbygning af forbindelserne mellem parternes virksomheder på det tekniske, økonomiske og handelsmæssige område ved at fremme et gunstigt miljø for udvikling af erhvervsvirksomhed og investeringer.

4. Parterne tilskynder især til, at der oprettes blandede selskaber i fælles interesse under systematisk overholdelse af gældende lovgivning i såvel Gabon som Fællesskabet.

Artikel 9

Den Blandede Komité

1. Der oprettes en blandet komité, der skal overvåge aftalens anvendelse. Den Blandede Komité har til opgave:

- a) at overvåge gennemførelsen, fortolkningen og anvendelsen af aftalen og navnlig at fastlægge den årlige og flerårige programmering, jf. protokollens artikel 7, stk. 2, og at evaluere dens gennemførelse
- b) at sikre den nødvendige kontakt i fiskerispørgsmål af fælles interesse
- c) at fungere som et forum for mindelig bilæggelse af tvister, som fortolkningen eller anvendelsen af aftalen måtte give anledning til
- d) eventuelt at tage fiskerimulighederne og dermed størrelsen af den finansielle modydelse op til fornyet overvejelse
- e) at udføre eventuelle andre opgaver, som parterne måtte aftale.

2. Den Blandede Komité holder møde mindst én gang om året skiftevis i Gabon og i Fællesskabet under formandskab af den part, der holder mødet. Den træder ekstraordinært sammen på anmodning af en af parterne.

Artikel 10

Geografisk anvendelsesområde

Denne aftale gælder dels for de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab anvendes, på de betingelser, der er fastlagt i nævnte traktaten, dels for Gabons område.

Artikel 11

Gyldighedsperiode

Denne aftale gælder i 6 år fra ikrafttrædelsesdatoen. Den fornyes stiltiende i yderligere perioder på 6 år, medmindre den opsiges i overensstemmelse med artikel 13.

Artikel 12

Suspension

1. Aftalen kan på en parts initiativ suspenderes i tilfælde af alvorlig uenighed om anvendelsen af dens bestemmelser. Den part, der ønsker at suspendere aftalen, skal senest tre måneder inden datoen for suspensionens ikrafttræden skriftligt meddele den anden part, at den agter at suspendere aftalen. Efter modtagelsen af en sådan meddelelse skal parterne holde samråd med henblik på at løse deres tvist i mindelighed.

2. Den finansielle modydelse omhandlet i artikel 7 nedsættes forholdsmæssigt og pro rata temporis efter suspensionens længde.

Artikel 13

Opsigelse

1. Aftalen kan opsiges af en af parterne, hvis der indtræffer unormale omstændigheder såsom f.eks. nedfiskning af de pågældende bestande, ufuldstændig udnyttelse af de fiskerimuligheder, som EF-fartøjerne har fået tildelt, eller manglende overholdelse af parternes forpligtelse til at bekæmpe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri.

2. Den part, der ønsker at opsiges aftalen, skal mindst seks måneder inden udløbet af den oprindelige gyldighedsperiode eller hver yderligere gyldighedsperiode skriftligt meddele den anden part, at den agter at opsiges aftalen.

3. Efter meddelelsen om opsigelse som omhandlet i stk. 2 skal parterne holde samråd.

4. Den finansielle modydelse omhandlet i artikel 7 for det år, hvor opsigelsen træder i kraft, nedsættes forholdsmæssigt og pro rata temporis.

Artikel 14

Protokol og bilag

Protokollen og bilaget udgør en integrerende del af denne aftale ⁽¹⁾.

Artikel 15

Gældende national lovgivning

EF-fiskerfartøjernes fiskeri i Gabons farvande er undergivet gældende gabonesisk lovgivning, medmindre andet er bestemt i aftalen, i protokollen og dens bilag eller i tillæggene til bilaget.

Artikel 16

Ophævelse

Ved ikrafttrædelsen ophæver og erstatter denne aftale aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Gabonesiske Repu-

blik om fiskeri ud for Gabon, der trådte i kraft den 3. december 1998.

Protokollen om fastsættelse for perioden 3. december 2005-2. december 2011 af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er fastsat i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Gabonesiske Republik om fiskeri ud for Gabon, anvendes dog fortsat i den periode, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i samme protokol, og udgør en integrerende del af denne aftale.

Artikel 17

Ikrafttræden

Denne aftale, der er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, og hvor hver tekst har samme gyldighed, træder i kraft på den dato, hvor parterne skriftligt meddeler hinanden, at de har afsluttet deres respektive nødvendige procedurer i forbindelse med vedtagelsen.

⁽¹⁾ EUT L 319, 18.11.2006, s. 17.

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 451/2007

af 23. april 2007

om afslutning af den delvise interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af håndbetjente palletrucks og væsentlige dele dertil med oprindelse i Folkerepublikken Kina

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (grundforordningen), særlig artikel 11, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE**1. Gældende foranstaltninger**

- (1) Efter en undersøgelse (den oprindelige undersøgelse) indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 1174/2005 ⁽²⁾ en endelig antidumpingtold på importen af håndbetjente palletrucks og væsentlige dele dertil med oprindelse i Folkerepublikken Kina (Kina).

2. Direkte indledning af undersøgelse

- (2) Kommissionens oplysninger tyder på, at en kinesisk eksporterende virksomhed, nemlig Ningbo Ruyi Joint Stock Co., Ltd (Ningbo Ruyi), der i den pågældende undersøgelse ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, efter visse strukturændringer efterfølgende den oprindelige undersøgelse driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår. Kommissionen har fået forelagt tilstrækkeligt klare beviser for, at Ningbo Ruyi opfylder kriterierne i artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen. I denne sammenhæng finder man, at de omstændigheder, der lå til grund for indførelsen af de gældende foranstaltninger, har ændret sig, og at disse ændringer er af varig karakter.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2117/2005 (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EUT L 189 af 21.7.2005, s. 1.

- (3) Da Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg havde fastslået, at der forelå tilstrækkelige beviser for at indlede en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i grundforordningen, indledte den ved en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾ (indledningsmeddelelse) på eget initiativ en undersøgelse begrænset til at klarlægge, om Ningbo Ruyi driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår samt, i bekræftende fald, at afgøre, om virksomhedens individuelle dumpingmargin og dumpingtold skal baseres på virksomhedens egne udgifter/hjemmemarkedspriser.

3. Parter, der er berørt af undersøgelsen

- (4) Kommissionen underrettede officielt Ningbo Ruyi og dennes tilknyttede importør Jungheinrich AG, samt repræsentanterne for eksportlandet og EF-erhvervsgrenen om indledningen af proceduren. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt.

- (5) Kommissionen sendte også et ansøgningsskema om markedsøkonomisk behandling samt et spørgeskema til Ningbo Ruyi og modtog rettidige besvarelser heraf. Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på en afgørelse om markedsøkonomisk behandling og dumping, den gennemgik de fremlagte oplysninger, og den aflagde kontrolbesøg hos følgende forretningsmæssigt forbundne selskaber:

— Ningbo Ruyi Joint Stock Co., Ltd, Ninghai

— Ruyi Industries (Hong Kong) Co., Ltd (Ruyi Hong Kong), Hangzhou

— Jungheinrich Lift Trucks (Shanghai) Co., Ltd (Jungheinrich Shanghai), Shanghai.

4. Undersøgelsesperioden

- (6) Dumpingundersøgelsen omfattede perioden fra 1. april 2005 til 31. marts 2006 (undersøgelsesperioden).

⁽³⁾ EUT C 127 af 31.5.2006, s. 2.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**1. Den pågældende vare**

- (7) Definitionen af den pågældende vare er den samme som den, der blev benyttet i den i betragtning 1 nævnte oprindelige undersøgelse. Den pågældende vare er håndbetjente palletucks, ikke-selvkørende, der anvendes til håndtering af materiale, som normalt er anbragt på paller, samt væsentlige dele dertil, dvs. chassis og hydraulisk anordning, med oprindelse i Kina, der almindeligvis angives under KN-kode ex 8427 90 00 og ex 8431 20 00 (Taric-kode 8427 90 00 10 og 8431 20 00 10).

2. Den samme vare

- (8) Den aktuelle undersøgelse har vist, at de håndbetjente palletucks, der fremstilles i Kina af Ningbo Ruyi, og som sælges på det kinesiske marked, har samme grundlæggende fysiske egenskaber og samme anvendelsesformål som de, der eksporteres til Fællesskabet. Varerne anses derfor for at være samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

C. RESULTATER AF UNDERSØGELSEN

- (9) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b), skal den normale værdi i antidumpingundersøgelser vedrørende import fra Kina fastsættes i overensstemmelse med samme artikels stk. 1 til 6 for de producenter, som opfylder kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), dvs. hvor det godtgøres, at fremstilling og salg af samme vare finder sted på markedsøkonomiske vilkår. Disse kriterier er kort beskrevet følgende:

- Virksomhederne beslutninger skal træffes som reaktion på markedssignaler uden nogen væsentlig statslig indgriben, og udgifterne skal afspejle markedsværdierne.
- Virksomhederne skal have ét klart sæt grundlæggende regnskaber, som revideres uafhængigt i henhold til internationale standarder for regnskabsføring (IAS), og som anvendes til alle formål.
- Ingen fordrejninger må være overført fra det ikke-markedsøkonomiske system.
- Lovene om konkurs og ejendomsforhold skal give stabilitet og retssikkerhed.
- Valutaomregninger skal finde sted til markedskurs.

- (10) Ningbo Ruyi anmodede om markedsøkonomisk behandling i henhold til artikel 2, stk. 7, litra b), i grundforordningen. Det er Fællesskabets faste praksis at undersøge, hvorvidt en gruppe af forretningsmæssigt forbundne virksomheder, der er involveret i produktion og/eller salg af den pågældende vare som helhed opfylder betingelserne for markedsøkonomisk behandling. I henhold til Ningbo Ruyis oplysninger fandtes der kun én sådan forretningsmæssigt forbunden virksomhed i Kina — Jungheinrich Shanghai. Ningbo Ruyi indsendte skemaet om markedsøkonomisk behandling inden for den fastsatte frist.
- (11) EF-erhvervsgrenen hævdede i undersøgelsesforløbet, at der forekom at være en række virksomheder med forbindelse til Ningbo Ruyi, som ikke var korrekt anført i de oplysninger, der var fremsendt til Kommissionen, og heller ikke fandtes i de reviderede årsregnskaber. I henhold til EF-erhvervsgrenen udgør manglende offentliggørelse af forretningsmæssigt forbundne virksomheder i årsregnskaber et brud på den internationale regnskabsstandard IAS 24 (oplysninger om nærtstående parter), og man anmodede Kommissionen om at undersøge dette forhold.
- (12) I forbindelse med kontrolbesøgene blev det konstateret, at der var forretningsmæssigt forbundne virksomheder, der ikke var oplyst i regnskaberne (brud på IAS 24) eller i besvareelserne på anmodningen om markedsøkonomisk behandling og spørgeskemaet. I denne forbindelse bør det bemærkes, at Ningbo Ruyi både i anmodningen om markedsøkonomisk behandling og spørgeskemaet skulle beskrive virksomhedens struktur og filialer på verdensplan, herunder også overordnede virksomheder, datterselskaber og filialer, uanset om disse var involveret i produktion og/eller salg af den pågældende vare. Ningbo Ruyi blev endvidere anmodet om at indgive en anmodning om markedsøkonomisk behandling for hvert enkelt datterselskab eller forbundet virksomhed i Kina, der beskæftigede sig med produktion og/eller eksport af håndbetjente palletucks og fremkomme med detaljerede oplysninger om alle andre forbundne virksomheder.
- (13) I henhold til Ningbo Ruyis regnskaber for 2005 og besvarelsen af anmodningen om markedsøkonomisk behandling og spørgeskemaet havde Ningbo Ruyi i undersøgelsesperioden kun tre forbundne virksomheder: Jungheinrich AG, Jungheinrich Shanghai og Ruyi Hong Kong. Undersøgelsen viste imidlertid, at de kinesiske aktionærer i Ningbo Ruyi også har kontrollerende andele i virksomhederne Ningbo CFA Co., Ltd (Ningbo CFA) og Ningbo Free Trade Zone Ruyi International Trading Co., Ltd (NFTZ).
- (14) Andre virksomheder ejes af slægtninge til de kinesiske aktionærer i Ningbo Ruyi: CFA Tools Co., Ltd (CFA Tools), en virksomhed, der er indregistreret i Hongkong, og Zhejiang Tianyou Import & Export Co., Ltd (Tianyou).

- (15) Alle de ovennævnte virksomheder, som Ningbo Ruyi ikke har oplyst om, anses således i forbindelse med denne undersøgelse for værende forbundne med Ningbo Ruyi. Tre af virksomhederne handlede med håndbetjente palletrucks i undersøgelsesperioden, og de har alle erhvervslicenser, der giver dem ret til at sælge håndbetjente palletrucks. Deres eksport synes hovedsagelig at have været til lande uden for Fællesskabet. Mindst tre fjerdedele af det af Ningbo Ruyi som hjemmemarkedssalg anførte volumen var reelt eksportsalg via ikke-oplyste forbundne hjemmemarkedskunder og ikke-forbundne kunder.
- (16) Endelig tyder typen af transaktioner mellem Ningbo Ruyi og Ningbo Jinmao Import & Export Co., Ltd (Ningbo Jinmao), som i forbindelse med den oprindelige undersøgelse fremstod som en forbunden virksomhed (Ningbo Ruyi solgte sine aktieandele i november 2003), på, at de to virksomheder stadig er tæt forbundne i handelen med håndbetjente palletrucks. Ningbo Jinmao købte over halvdelen af de håndbetjente palletrucks, som Ningbo Ruyi indberettede som hjemmemarkedssalg i undersøgelsesperioden, og videresolgte et stort antal af disse til NFTZ, som eksporterede dem. NFTZ købte ikke nogen håndbetjente palletrucks direkte fra Ningbo Ruyi. At Ningbo Jinmao er én af Ningbo Ruyis største kunder og videresælger en stor del af sine indkøb til NFTZ viser, at Ningbo Ruyi vidste eller burde have vidst, at hovedparten af salget til Ningbo Jinmao ikke kunne anføres som hjemmemarkedssalg, da NFTZ, en forbunden virksomhed, eksporterede de varer, der blev købt af Ningbo Jinmao.
- (17) Nogen tid efter, at der var aflagt kontrolbesøg på stedet, indgav Ningbo Ruyi visse nye oplysninger om markedsøkonomisk behandlingsstatus for visse af disse ikke-oplyste forbundne virksomheder, og påstod, at der stadig ville kunne tages en beslutning om indrømmelse af markedsøkonomisk behandling omfattende hele gruppen. Begrundelsen herfor var, at det ikke var med forsæt, at oplysningerne ikke var blevet indgivet, og at disse forbundne parter involvering i salget af den pågældende vare var ubetydeligt. Ningbo Ruyis partner, Jungheinrich AG, gjorde samme argumenter gældende og bad om, at der skulle tages hensyn til disse nye oplysninger og indrømmes markedsøkonomisk behandling.
- (18) Uanset om de involverede parter med overlæg forsøgte at hindre undersøgelsen gennem manglende fremlæggelse af oplysninger, er det et faktum, at besvarelsener af spørgeskemaerne var tilstrækkeligt ukomplette til, at det i forbindelse med kontrolbesøgene i Kina ikke var muligt at konstaterer, om Ningbo Ruyi-gruppen driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår eller ej. Da det ydermere ikke var muligt at aflægge kontrolbesøg hos de forbundne parter, for hvilke der ikke var indgivet oplysninger, kan der kun gisnes om omfanget af Ningbo Ruyi-gruppens involvering i handelen med håndbetjente palletrucks.
- (19) Under alle omstændigheder udgør Ningbo Ruyis manglende angivelse af alle forbundne parter i sine regnskaber et brud på IAS 24. Formålet med IAS 24 er at sikre, at regnskaberne indeholder tilstrækkelige oplysninger til at henlede opmærksomheden på, at virksomhedens resultat samt dens økonomiske udvikling og stilling kan være påvirket af nærtstående parter og transaktioner med disse. I forbindelse med en antidumpingundersøgelse er sådanne oplysninger nødvendige, for at institutionerne kan undersøge, om en gruppe forbudne virksomheder som helhed opfylder betingelserne for markedsøkonomisk behandling.
- (20) Bruddet på IAS 24 viser, at revisionen af Ningbo Ruyis regnskaber ikke blev udført i overensstemmelse med IAS og rejser tvivl om pålideligheden af Ningbo Ruyis regnskaber. Dette medfører, at Ningbo Ruyi ikke opfylder det andet kriterium i artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen.
- (21) Selv om bestemmelserne i artikel 18 i grundforordningen om manglende samarbejde kunne anvendes i denne undersøgelse, bør det bemærkes, at Kommissionen indledte denne undersøgelse på sit eget initiativ, fordi den havde tilstrækkeligt klare beviser for, at Ningbo Ruyi drev virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, hvilket Ningbo Ruyi senere ikke kunne påvise. Man finder derfor, at der ikke er grund til at anvende bestemmelserne i artikel 18 i grundforordningen, men at det er tilstrækkeligt at afslutte undersøgelsen og fastholde de gældende foranstaltninger.

D. AFSLUTNING AF UNDERSØGELSEN

- (22) Som konsekvens af undersøgelsesresultaterne bør undersøgelsen afsluttes, uden at der ændres på den toldsats, der anvendes for Ningbo Ruyi, som fortsat bør være den endelige antidumpingtoldsats, som blev indført som et resultat af den oprindelige undersøgelse, dvs. 28,5 %.

E. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

- (23) Alle parter blev informeret om de væsentlige kendsgerninger og betragtninger, som lå til grund for beslutningen om at afslutte den igangværende undersøgelse og bibeholde den eksisterende antidumpingtoldsats på importen af håndbetjente palletrucks fremstillet af Ningbo Ruyi. Alle fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger. De modtagne bemærkninger var ikke af en sådan art, at de kunne ændre ved ovennævnte konklusioner.
- (24) Efter fremlæggelsen af oplysninger rejste EF-erhvervsgruppen krav om, at ikke-samarbejdsbestemmelserne i artikel 18 i grundforordningen skulle anvendes, og at Ningbo Ruyi skulle pålægges resttolden på 46,7 % som ikke-samarbejdsvillig eksporterende producent.

- (25) Jungheinrich AG og Ningbo Ruyi fandt, at Ningbo Ruyis manglede fremlæggelse af oplysninger om alle forbundne virksomheder var ubetydelig og uden forsæt og ikke havde haft nogen indvirkning på Ningbo Ruyis finansielle situation. De mente derfor, at Ningbo Ruyi skulle indrømmes markedsøkonomisk behandling eller i det mindste en ændret og lavere individuel sats.
- (26) Den manglede fremlæggelse af oplysninger om alle forretningsmæssigt forbundne virksomheder, særlig eftersom tre af de fire ikke-oplyste forbundne virksomheder var beskæftiget med handel med håndbetjente palletrucks, og den fjerde har en erhvervslicens, der giver den ret til at sælge håndbetjente palletrucks, kan ikke betragtes som ubetydelig, da den har medført, at det ikke har kunnet konstateres, om alle kriterier for indrømmelse af markedsøkonomisk behandling er opfyldt (og ikke kun det andet regnskabsmæssige kriterium) for samtlige virksomheder, som det er almindelig praksis for Kommissionen. Ydermere er det ikke relevant, om den manglede fremlæggelse af oplysninger om alle forbundne virksomheder er sket med forsæt eller ej. Det afgørende faktum er, at oplysninger om disse forbundne virksomheder end ikke fremgik af Ningbo Ruyis regnskaber, og dette i sig selv viser, at i det mindste det andet kriterium i artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen, ikke er opfyldt. Derfor kan påstanden om, at den manglede fremlæggelse af oplysninger om alle

forbundne virksomheder var ubetydelig, uden forsæt og uden virkning, ikke accepteres.

- (27) Endelig, som anført ovenfor under betragtning 3, er denne undersøgelse begrænset til en undersøgelse af, om Ningbo Ruyi driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, og en ny dumpingmargen ville kun skulle udregnes, hvis der var indrømmet markedsøkonomisk behandling til Ningbo Ruyi. Eftersom der ikke er indrømmet markedsøkonomisk behandling, kan der ikke i forhold til den bestående fastsættes en ny højere eller lavere dumpingmargen for Ningbo Ruyi gennem denne undersøgelse.
- (28) Denne undersøgelse bør derfor afsluttes, uden at der foretages ændringer i forordning (EF) nr. 1174/2005 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Eneste artikel

Den delvise interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 om antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af håndbetjente palletrucks og væsentlige dele dertil med oprindelse i Folkerepublikken Kina afsluttes hermed, uden at de gældende antidumpingforanstaltninger ændres.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 23. april 2007.

På Rådets vegne
F.-W. STEINMEIER
Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 452/2007

af 23. april 2007

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af strygebrætter med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Ukraine

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ («grundforordningen»), særlig artikel 9,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Midlertidige foranstaltninger

- (1) Kommissionen indførte den 30. oktober 2006 ved forordning (EF) nr. 1620/2006 ⁽²⁾ («forordningen om midlertidig told») en midlertidig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af strygebrætter med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Ukraine (de pågældende lande). Forordningen trådte i kraft den 1. november 2006.
- (2) Som bekendt omfattede undersøgelsen af dumping og skade perioden fra 1. januar 2005 til 31. december 2005 («undersøgelsesperioden»). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra 1. januar 2002 til udgangen af undersøgelsesperioden («den betragtede periode»).

2. Efterfølgende procedure

- (3) Efter indførelsen af en midlertidig antidumpingtold på importen af strygebrætter fra de pågældende lande modtog alle parter en fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, som forordningen om midlertidig told var baseret på («den foreløbige fremlæggelse»). Alle parter fik en frist til at fremsætte skriftlige og mundtlige bemærkninger til disse oplysninger.
- (4) Nogle interesserede parter fremsatte kommentarer skriftligt. De parter, som anmodede om at blive hørt mundtligt, fik også mulighed for det. Kommissionen fortsatte

bestræbelserne på at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på endeligt at fastslå de faktiske omstændigheder.

- (5) Alle interesserede parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkte at anbefale indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige told («den endelige fremlæggelse»). De interesserede parter fik også en frist til at fremsætte bemærkninger til disse oplysninger. Der blev taget stilling til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne, og hvor det var relevant, er konklusionerne blevet ændret i overensstemmelse hermed.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG DEN SAMME VARE

1. Den pågældende vare

- (6) Som bekendt, og som beskrevet i betragtning 12 i forordningen om midlertidig told, er den vare, der er omfattet af denne procedure, strygebrætter, også fritstående, også med suge- og/eller varme- og/eller blæsefunktion, herunder ærmebrætter, og væsentlige dele heraf, f.eks. ben, bræt og strygejernsholder, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Ukraine («den pågældende vare»).
- (7) En part hævdede, at strygebrætter med suge- og/eller varme- og/eller blæsefunktion bør udelukkes fra foranstaltningernes anvendelsesområde, eftersom sådanne modeller sælges til en minimumspris i detailledet på 200 EUR, mens gennemsnitsprisen for et strygebræt er 35 EUR. Det hævdedes også, at de nævnte modeller ofte sælges til forbrugerne som en pakke, der omfatter et dampstrygejern; i så fald er gennemsnitsprisen i detailledet ca. 500 EUR. For så vidt angår priselementet, skal det bemærkes, at priser, og navnlig detailpriser, ikke i sig selv er en faktor, der skal tages hensyn til, når det vurderes, om to eller flere varettyper (modeller) bør anses for at være en og samme vare i forbindelse med en antidumpingprocedure. Det er de grundlæggende fysiske kendetegn og anvendelsesformål, der tages hensyn til i den forbindelse, og derfor anses sådanne typer for at svare til dem uden suge- og/eller varmfunktion. For så vidt angår salg af strygebrætter sammen med strygejern eller dampstrygejern, viste undersøgelsen, at en sådan salgsmetode til tider anvendes i forbindelse med alle typer strygebrætter, og de forskellige priser på de forskellige kombinationer kan under ingen omstændigheder berettige til at udelukke visse typer strygebrætter fra de varer, der er omfattet af denne procedure.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2117/2005 (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EUT L 300 af 31.10.2006, s. 13.

(8) Den samme part hævdede også, at de væsentlige dele af strygebrætterne ikke bør omfattes af foranstaltningerne, eftersom der efter sigende ikke er efterspørgsel efter disse dele i Fællesskabet, og der tilsyneladende ikke findes producenter af disse dele i Folkerepublikken Kina («Kina») og Ukraine. Denne påstand, som ikke i sig selv er afgørende for definitionen af en vare, blev under alle omstændigheder ikke bekræftet af undersøgelsen. Det blev faktisk konstateret, at der findes et vist marked for de væsentlige dele af strygebrætter, og at mindst to kendte kinesiske producenter af strygebrætter eksporterede væsentlige dele til Fællesskabet.

(9) I betragtning af ovenstående konkluderes det, at alle typer strygebrætter og de væsentlige dele deraf, jf. betragtning 6 ovenfor, har de samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber, har de samme grundlæggende anvendelsesformål og konkurrerer med hinanden på Fællesskabets marked. Hermed bekræftes således betragtning 12 og 13 i forordningen om midlertidig told.

2. Den samme vare

(10) I mangel af bemærkninger bekræftes hermed betragtning 14 i forordningen om midlertidig told.

(11) I betragtning af ovenstående konkluderes det endeligt, at den pågældende vare og strygebrætter, også fritstående, også med suge- og/eller varme- og/eller blæsefunktion, herunder ærmebrætter, og de væsentlige dele heraf, som produceres og sælges i referencelandet Tyrkiet, samt dem, der produceres og sælges af EF-erhvervsgrænen på Fællesskabets marked, er identiske i henhold til grundforordningens artikel 1, stk. 4.

C. DUMPING

1. Markedsøkonomisk behandling

(12) Efter at der var indført midlertidige foranstaltninger, hævdede en kinesisk samarbejdende eksporterende producent, at virksomheden burde have været indrømmet markedsøkonomisk behandling. Virksomheden forklarede på ny, at den regnskabspraksis, jf. betragtning 25 i forordningen om midlertidig told, som førte til, at fem kinesiske eksporterende producenter ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling (tre udelukkende af den grund), ikke var tilstrækkelig væsentlig til at anfægte troværdigheden af regnskabet, som faktisk var fuldstændigt, og ikke har konsekvenser for fastsættelsen af dumpingmargenen.

(13) I den forbindelse skal det bemærkes, at den stedlige kontrol tydeligt viste, at virksomhedens regnskabspraksis er i strid med de internationale regnskabsstandarder («IAS»), dvs. IAS nr. 1, og ikke kunne betragtes som uvæsentlig. Der blev ikke fremlagt nye data, som kunne

ændre resultaterne i betragtning 25 i forordningen om midlertidig told.

(14) I mangel af andre relevante og begrundede bemærkninger bekræftes hermed betragtning 15-28 i forordningen om midlertidig told.

2. Individuel behandling

(15) I mangel af bemærkninger bekræftes hermed betragtning 29-34 om individuel behandling i forordningen om midlertidig told.

3. Normal værdi

3.1. Referenceland

(16) I mangel af bemærkninger til valget af Tyrkiet som referenceland bekræftes hermed betragtning 35-40 i forordningen om midlertidig told.

3.2. Fastsættelse af den normale værdi for eksporterende producenter, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling

(17) Den normale værdi for den ene kinesiske og den eneste ukrainske eksporterende producent, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, blev som bekendt fastsat på grundlag af de oplysninger, som disse virksomheder indgav om hjemmemarkedssalg og produktionsomkostninger. Disse oplysninger blev efterprøvet ved kontrolbesøg på de pågældende virksomheder.

(18) Endvidere havde den kinesiske og den ukrainske eksporterende producent, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, som bekendt ikke et tilstrækkeligt repræsentativt hjemmemarkedssalg, og den normale værdi blev derfor fastsat i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3, dvs. beregnet på grundlag af produktionsomkostningerne plus et rimeligt beløb til dækning af salgs-, general- og administrationsomkostninger («SG & A-omkostninger») samt en passende fortjeneste.

3.2.1. Kina

(19) Med hensyn til betragtning 44 i forordningen om midlertidig told foretog Kommissionen en nærmere undersøgelse af produktionsomkostningerne, navnlig indkøbspriserne for visse råvarer af stål, som blev oplyst af den kinesiske producent, der oprindeligt blev indrømmet markedsøkonomisk behandling. I den forbindelse blev påstande og yderligere dokumentation fra visse parter efter den foreløbige fremlæggelse også undersøgt og efterprøvet. Det kunne bekræftes, at der ikke var afvigelser mellem de indkøbspriser for stål, som den pågældende virksomhed havde oplyst, og de tilsvarende priser på verdensmarkedet. De produktionsomkostninger, som virksomheden havde oplyst, accepteres derfor endeligt.

- (20) I mangel af andre bemærkninger til den normale værdi for den kinesiske eksporterende producent, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, bekræftes hermed de resultater, der er omhandlet i betragtning 43-46 i forordningen om midlertidig told.

3.2.2. Ukraine

- (21) Efter at der var indført midlertidige foranstaltninger, anmodede de ukrainske myndigheder Kommissionen om at foretage en ny beregning af den normale værdi for den eneste ukrainske eksportør på grundlag af salget på det ukrainske marked. Som bekendt blev det for den eneste ukrainske eksporterende producent fastslået, at det samlede hjemmemarkedssalg af den pågældende vare ikke fandt sted i repræsentative mængder i undersøgelsesperioden, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2, og derfor skulle den normale værdi beregnes som nævnt i betragtning 18 ovenfor og forklaret i betragtning 47 i forordningen om midlertidig told.

- (22) I mangel af andre bemærkninger til den normale værdi for den eneste ukrainske eksporterende producent bekræftes hermed de resultater, der er omhandlet i betragtning 47-49 i forordningen om midlertidig told.

3.3. Fastsættelse af den normale værdi i referencelandet

- (23) En importør hævdede, at oplysningerne fra blot én producent i referencelandet Tyrkiet, ikke er tilstrækkelige til at fastsætte den normale værdi, og at der ikke bør indføres antidumpingtold på et så utilstrækkeligt grundlag. I den forbindelse skal det bemærkes, at grundforordningen, og navnlig artikel 2, stk. 7, ikke udelukker indførelse af foranstaltninger i tilfælde af begrænset eller manglende samarbejde fra producenter i referencelande. Det skal dog tilføjes, at for at sikre så præcist et resultat som muligt har Kommissionen sammenholdt oplysningerne fra den eneste samarbejdende producent i referencelandet med oplysningerne fra en anden tyrkisk producent, fra en amerikansk producent, som ikke samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen, men som indvilgede i at give visse oplysninger om priser, omkostninger og salgsvolumen, og fra EF-erhvervsgruppen. Sammenholdelsen bekræftede, at det er korrekt og rimeligt at beregne den normale værdi på grundlag af oplysningerne fra den samarbejdende tyrkiske producent. Påstanden afvises derfor. I mangel af andre bemærkninger i denne forbindelse bekræftes betragtning 50-52 i forordningen om midlertidig told.

4. Eksportpris

4.1. Kina

- (24) Efter at der var indført midlertidige foranstaltninger, hævdede en eksporterende producent fra Kina, jf. betragtning 57 i forordningen om midlertidig told, at virksomhedens eksport via ikke-forretningsmæssigt forbundne virksomheder ikke burde udelukkes fra beregningen af eksportprisen. Men virksomheden fremlagde ikke yderligere verificerbar dokumentation for sine påstande; virksomheden undlod navnlig at fremlægge dokumentation for, hvem salget gennem ikke-forretningsmæssigt forbundne parter i sidste ende var beregnet til. Påstanden blev derfor afvist.
- (25) En anden eksporterende producent fra Kina hævdede, at der skulle have været taget højde for virksomhedens salg til Fællesskabet gennem dens forretningsmæssigt forbundne handelsselskab i Hongkong. Virksomheden fremsatte på ny sin oprindelige påstand om, at der netop burde tages højde for dette salg i forbindelse med eksportprisernes beregning, men var ikke i stand til at fremlægge nye verificerbare oplysninger eller forklaringer. Den kunne ikke godtgøre, at de oplyste eksportpriser til uafhængige kunder i Fællesskabet rent faktisk var blevet betalt. Endvidere stemte Hongkong-forhandlerens indkøb ikke overens med det reviderede regnskab. Påstanden blev derfor afvist.
- (26) Den samme part hævdede, at Kommissionen burde have anvendt sine egne vekselkurser til at beregne eksportpriser. I den forbindelse skal det bemærkes, at virksomheden indberettede alle sine transaktioner i de enkelte måneder ved brug af vekselkursen for den første arbejdsdag i måneden. Påstanden afvises, da den månedlige gennemsnitskurs, som Kommissionen brugte til sine beregninger, er et bedre udtryk for de faktiske omstændigheder, eftersom man undgår virkningerne af at anvende en fast kurs for en enkelt dag ved omregning af transaktioner, som fandt sted i løbet af en hel måned.
- (27) EF-erhvervsgruppen hævdede, at de eksportpriser, som de samarbejdende eksporterende producenter oplyste, og navnlig den virksomhed, der er nævnt i betragtning 69 i forordningen om midlertidig told, ikke var korrekte. Men den dokumentation, der blev fremlagt i den forbindelse, var enten urelevant eller ikke-verificerbar, eller også fremgik det ikke, at der var uoverensstemmelser. Påstandene anses derfor for at være ubegrundede.
- (28) I mangel af andre bemærkninger i denne forbindelse bekræftes hermed betragtning 53-58 i forordningen om midlertidig told.

4.2. Ukraine

(29) Efter at der var indført midlertidige foranstaltninger, hævdede de ukrainske myndigheder og den eneste ukrainske eksporterende producent, at der ikke burde have været fratrukket et beløb for den forretningsmæssigt forbundne virksomheds SG & A-omkostninger og fortjeneste ved beregningen af eksportprisen, for grundforordningens artikel 2, stk. 9, finder ikke anvendelse i dette tilfælde. Det blev anført, at grundforordningens artikel 2, stk. 9, kun finder anvendelse på forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet, da teksten klart skelner mellem »import og videresalg«. Den eneste ukrainske eksporterende producent anførte, at den forretningsmæssigt forbundne virksomhed fungerer som eksportafdeling, og begge berørte parter hævdede, at eksportprisen burde fastsættes på grundlag af forordningens artikel 2, stk. 8. Endvidere anførte de, at, hvis den forretningsmæssigt forbundne virksomhed ikke kunne betragtes som den eksporterende producents eksportafdeling, burde den betragtes som salgsagent.

(30) I den forbindelse skal det bemærkes, at ved salg af den pågældende vare til Fællesskabet sendte den eneste ukrainske eksporterende producent den pågældende vare direkte til Fællesskabet, fakturerede den forretningsmæssigt forbundne virksomhed i Schweiz for hver sending og modtog den tilsvarende betaling. Derfor udførte den eksporterende producent alle de opgaver, der påhviler en eksportør. Den forretningsmæssigt forbundne virksomhed i Schweiz forhandlede om salgskontrakter og fakturerede den første uafhængige køber i Fællesskabet. Den forretningsmæssigt forbundne virksomhed udførte også alle opgaver i forbindelse med importen af de varer, der blev bragt i fri omsætning i Fællesskabet, dvs. forestod fortoldning af varerne ved import til Fællesskabet og afholdt alle omkostninger ved transport af varerne til den uafhængige køber i Fællesskabet og eventuel oplagring i Fællesskabet. Selvom denne forretningsmæssigt forbundne virksomhed formelt set er oprettet uden for Fællesskabet, har den i denne forbindelse et EU-momsnummer og driver bl.a. forretning gennem sine salgskontorer og adskillige lagerfaciliteter i Fællesskabet. Den burde derfor betragtes som en virksomhed, der udfører en forretningsmæssigt forbunden importørs opgaver, jf. betragtning 59 i forordningen om midlertidig told, og ikke en eksportørs eller en salgsagents opgaver. Derfor bør påstanden afvises og de foreløbige resultater bekræftes.

(31) I mangel af andre bemærkninger i denne forbindelse bekræftes hermed betragtning 59 i forordningen om midlertidig told.

5. Sammenligning

(32) Efter at der var indført midlertidige foranstaltninger, hævdede en kinesisk eksporterende producent, at der blev set bort fra visse vigtige prisdifferencer (f.eks. strygebrættets faktiske vægt) ved sammenligning af den normale værdi og eksportprisen på forskellige varettyper.

I den forbindelse skal det bemærkes, at de forskellige varettyper blev samlet i grupper, dels for at afspejle de vigtigste fysiske kendetegn og faktorer, som påvirker omkostningerne/priserne, dels for at muliggøre en tilstrækkelig repræsentativ sammenligning mellem de eksporterede typer og de typer, som den samarbejdende tyrkiske producent sælger på hjemmemarkedet. Følgende vigtige kendetegn blev taget i betragtning i forbindelse med sammenligningen: brættets type, størrelse, udformning og materiale, benenes materiale, eventuel strygejernsholder og dennes type, eventuelt tilbehør som f.eks. ærmebræt, hylde til strygetøj, stik. Vægten og andre kriterier, som den pågældende eksporterende producent nævner, afspejles indirekte i visse kriterier, som anvendes i forbindelse med sammenligningen (vægten afspejles eksempelvis i størrelsen af strygebrættets bræt og det materiale, det er fremstillet af). Derfor kunne påstanden ikke accepteres.

(33) Efter at der var indført midlertidige foranstaltninger, anmodede flere parter om yderligere oplysninger vedrørende justeringerne af den normale værdi, som blev anvendt for de eksporterende producenter, der ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling. I den forbindelse skal det bemærkes, at de specifikke fremlæggelsesdokumenter til de enkelte samarbejdende parter indeholdt en udtømmende liste over de forskellige justeringer, der var indrømmet, og at der som altid blev foretaget justeringer, hvis det viste sig at være berettiget. Den normale værdi, som var baseret på referencelandet, blev justeret nedad for at fjerne virkningerne af a) forskellene mellem de fysiske kendetegn beskrevet i betragtning 62 i forordningen om midlertidig told, b) forskellene i handelstrin, også beskrevet i betragtning 62 i forordningen om midlertidig told, og c) forskellene i omkostningerne til kreditter i forbindelse med det pågældende hjemmemarkedssalg. Der blev ikke konstateret andre forskelle, og derfor blev der ikke foretaget andre justeringer.

(34) Den eneste ukrainske eksporterende producent hævdede, at Kommissionen havde foretaget visse uberettigede fradrag for visse aspekter ved transport- og kreditomkostninger, da den fastsatte justeringerne af eksportprisen med henblik på sammenligning. Kommissionen gav producenten medhold heri og ændrede de relevante justeringer tilsvarende.

(35) I mangel af andre bemærkninger i denne forbindelse bekræftes hermed betragtning 60-62 i forordningen om midlertidig told.

6. Dumpingmargener

6.1. Kina

(36) I lyset af ovenstående fastsættes de endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet, til følgende:

— Foshan City Gaoming Lihe Daily Necessities Co. Ltd, Foshan:	34,9 %
— Guangzhou Power Team Houseware Co. Ltd, Guangzhou:	36,5 %
— Since Hardware (Guangzhou) Co. Ltd, Guangzhou:	0 %
— Foshan Shunde Yongjian Housewares and Hardware Co. Ltd, Foshan:	18,1 %
— Zhejiang Harmonic Hardware Products Co. Ltd, Guzhou:	26,5 %
— Alle andre virksomheder:	38,1 %

6.2. Ukraine

(37) De reviderede endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

— Eurogold Industries Ltd, Zhitomir:	9,9 %
— Alle andre virksomheder:	9,9 %

D. SKADE

1. EF-produktion

(38) I mangel af bemærkninger i denne forbindelse bekræftes hermed betragtning 72 og 73 i forordningen om midlertidig told.

2. Definition af EF-erhvervsgren

(39) I mangel af bemærkninger i denne forbindelse bekræftes hermed betragtning 74-76 i forordningen om midlertidig told.

3. EF-forbrug

(40) I mangel af bemærkninger i denne forbindelse bekræftes hermed betragtning 77 og 78 i forordningen om midlertidig told.

4. Import fra de pågældende lande

(41) Efter at der var indført midlertidige foranstaltninger, fremsatte en af de parter, der er nævnt i betragtning 83 i forordningen om midlertidig told, på ny sit krav

om, at virkningerne af dumpingimport fra Ukraine ikke analyseres sammen med virkningerne af dumpingimport fra Kina, fordi der efter sigende er grundlæggende forskel på prisniveauet og udviklingen i importvolumen. Der blev dog ikke fremlagt yderligere dokumentation til underbygning af kravet. Hvad angår priserne, bemærkes det, at den absolutte forskel i prisniveauet mellem de to lande som bekendt ikke har afgørende betydning for den kumulative vurdering, for den kan være udtryk for en række faktorer, herunder et forskelligt varesortiment ved import fra hvert land; pristendensen gik dog i samme retning (jf. betragtning 84 i forordningen om midlertidig told). Hvad angår volumen, var importen fra hvert land af væsentligt omfang i undersøgelsesperioden, og tendensen var stigende i den betragtede periode. Det forhold, at den ukrainske producent først startede sin produktion i 2003, er irrelevant for konstatering af skade i undersøgelsesperioden. Derfor bør kravet på ny afvises og den kumulative vurdering af dumpingimportens virkninger, som omhandlet i betragtning 79-86 i forordningen om midlertidig told, bekræftes.

(42) En importør hævdede, at de kinesiske samarbejdende eksporterende producenters importpriser, som fastsat af Kommissionen i forbindelse med beregningen af underbud (jf. betragtning 92 i forordningen om midlertidig told), ikke afspejler visse uundgåelige ekstraomkostninger i forbindelse med import fra Kina, f.eks. omkostningerne til palletering og oplagring, forsendelse og transport fra et midlertidigt lager til importørens lager. Hvad angår omkostninger til palletering, har undersøgelsen bekræftet, at sådanne omkostninger faktisk afholdes i Fællesskabet, for strygebrætterne transporteres normalt løst i containere fra Kina. Påstanden blev således anset for at være berettiget, og de kinesiske samarbejdende eksporterende producenters importpriser blev ændret tilsvarende. Hvad angår alle de andre ekstraomkostninger, som er nævnt ovenfor, kan påstanden ikke accepteres, for sådanne omkostninger er i højere grad specifikke for den berørte importør og afholdes ikke nødvendigvis af andre importører. Endvidere er det også muligt, at EF-producenter har sådanne omkostninger. Som det fremgår af følgende, blev de foreløbige underbudsmargener for dumpingimport fra Kina ændret tilsvarende:

Land	Prisunderbund
Kina	29,2 %-44,2 %

(43) Der blev ikke modtaget bemærkninger om det konstaterede underbud på 6,6% for Ukraine, der hermed bekræftes. I mangel af andre bemærkninger i forbindelse med dumpingimporten fra de pågældende lande bekræftes hermed betragtning 87-92 i forordningen om midlertidig told.

5. EF-erhvervsgrenens situation

- (44) Efter at der var indført midlertidige foranstaltninger, fremførte de klagende, at fortjenstmargenen i undersøgelsesperioden ikke burde afspejle de ekstraordinære, midlertidige nedskæringer i ledelsens lønninger hos visse EF-producenter i undersøgelsesperioden (jf. betragtning 100 i forordningen om midlertidig told). For at være konsekvent og afspejle den økonomiske situation inden for EF-erhvervsgrenen i den betragtede periode blev påstanden accepteret; der forelå efterprøvet dokumentation herfor. Som det fremgår af følgende, blev tallene og de foreløbige konklusioner med hensyn til EF-erhvervsgrenens rentabilitet ændret tilsvarende:

	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
Fortjenstmargen før skat	6,8 %	6,4 %	0,7 %	2,1 %
Indeks: 2002 = 100	100	94	10	31

Kilde: Verificerede spørgeskemabesvarelser

- (45) EF-erhvervsgrenens rentabilitet blev derfor forværret i den betragtede periode. Fortjenstmargenen i undersøgelsesperioden var 69 % lavere end i 2002.
- (46) EF-erhvervsgrenens investeringsafkast og likviditet blev derfor ændret for at afspejle ovennævnte korrektioner af lønninger og fortjeneste i undersøgelsesperioden. De reviderede tal i tabellen nedenfor viser en mere negativ udvikling i disse to skadesindikatorer i undersøgelsesperioden end den, der er beskrevet i betragtning 102 og 103 i forordningen om midlertidig told:

	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
Investeringsafkast	61,98 %	68,19 %	4,77 %	13,72 %
Indeks: 2002 = 100	100	110	8	22
Likviditet (EUR)	3 463 326	4 184 515	1 246 671	2 565 562
Indeks: 2002 = 100	100	121	36	74

Kilde: Verificerede spørgeskemabesvarelser

- (47) I mangel af andre bemærkninger til EF-erhvervsgrenens situation bekræftes hermed betragtning 94-107 i forordningen om midlertidig told, som ændret i betragtning 44-46 ovenfor.

6. Konklusion om skade

- (48) Ovennævnte ændrede faktorer, dvs. prisunderbud, rentabilitet, investeringsafkast og likviditet inden for EF-erhvervsgrenen i undersøgelsesperioden, har ikke haft konsekvenser for konklusionerne om alle skadesfaktorerne i forordningen om midlertidig told og bekræfter, at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5. I mangel af andre bemærkninger i denne forbindelse bekræftes derfor hermed betragtning 108-110 i forordningen om midlertidig told.

E. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

- (49) Efter at der var indført midlertidige foranstaltninger, anførte visse parter, jf. betragtning 134 i forordningen om midlertidig told, blot på ny, at den skade, EF-erhvervsgrenen havde lidt, var selvforskyldt. Men der blev ikke fremlagt ny dokumentation eller nye argumenter til underbygning heraf, og deres påstand blev derfor afvist.
- (50) I lyset af ovenstående og i mangel af nye bemærkninger til årsagssammenhængen bekræftes hermed betragtning 111-141 i forordningen om midlertidig told.

F. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Generelle bemærkninger og EF-erhvervsgrenens interesser

- (51) I mangel af bemærkninger i denne forbindelse bekræftes hermed betragtning 142-146 i forordningen om midlertidig told.

2. Forbrugernes interesser

- (52) Efter den foreløbige fremlæggelse gjorde en importør indsigelse over for visse vurderinger, som er omtalt i betragtning 148 i forordningen om midlertidig told. Der blev navnlig sat spørgsmålstegn ved den formodning, at i) byrden ved antidumpingforanstaltninger fordeles ligeligt mellem importører, detailhandlere og forbrugere, og at ii) den samlede forhøjelse fra import- til detailpris er ca. 500 %. Det hævdedes, at hele byrden vil falde på forbrugerne, for importørens margin er allerede lav, og detailhandlerne vil sandsynligvis ikke reducere deres margin, selvom den er betydelig. Hvad angår forhøjelsen, blev det anført, at strygebrætter, som importeres til 6,53 EUR/enhed, der er den gennemsnitlige dumpingimportpris, Fællesskabets grænse, sandsynligvis vil blive solgt til under 35 EUR, som omtrent svarer til gennemsnitsprisen for et strygebræt i Fællesskabet, og derfor er den analyse, som er baseret på gennemsnitsprisen og gennemsnitsimportprisen, vildledende og viser urealistiske margener. Det kunne også konstateres, at momselementet ikke indgik i beregningen. Ifølge den pågældende importør ville den samlede forhøjelse snarere ligge på højst 300 %.

- (53) Hvad angår virkningen for forbrugerne, blev der som bekendt ikke modtaget bemærkninger fra forbrugerorganisationer, hverken før eller efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told. Hvad angår importørens bemærkninger, jf. betragtning 52 ovenfor, skal der gøres opmærksom på følgende: For det første indrømmede den pågældende importør, at i betragtning af strygebrætters brugstid ville antidumpingforanstaltninger i værste fald få en ubetydelig virkning for forbrugerne. Hvis hele byrden faldt på forbrugerne, ville de i realiteten skulle betale ca. 1,5 EUR mere i gennemsnit for et forbrugsgode med en brugstid på mindst fem år (skøn baseret på markedsandele og priser i 2005 og de endelige todsatser). For det andet er det i betragtning af den store konkurrence på dette marked højst usandsynligt, at aktører involveret i import og afsætning af den pågældende vare ville påtage sig at betale noget af den indførte antidumpingtold. Den situation, hvor byrden fordeles ligeligt, forekommer derfor at være mere realistisk. Ingen af de andre parter, som er involveret i denne procedure, gjorde indsigelse mod denne vurdering. Derfor kan konklusionen i betragtning 149 i forordningen om midlertidig told bekræftes.
- (54) Hvad angår aktørernes forhøjelser, var der som bekendt ingen detailhandlere, som samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, og derfor foreligger der ikke detaljeret og verificerbar dokumentation om detailpriserne og marginerne på dette trin. Derfor skulle vurderingen nødvendigvis baseres på en sammenligning af prisen for dumpingimport i spørgeskemabesvarelsenerne og den gennemsnitspris, som blev skønsmæssigt fastsat på grundlag af informationer fra importører og EF-erhvervsgruppen. I henhold til disse informationer refererer gennemsnitsprisen til alle sådanne salg i Fællesskabet, inklusive moms. Den samlede forhøjelse for importører, detailhandlere og alle andre aktører, som er involveret i distribution af dumpingimport til forbrugerne, svarer således til ca. 450 %. Endelig bekræftes det, at de individuelle forhøjelser som bekendt kan afvige meget fra aktør til aktør, men de er som regel betydelige, navnlig på detailniveau.
- (55) En kinesisk eksporterende producent anførte, at forbrugerne i Fællesskabet ikke burde udelukkes fra de kinesiske varer af høj kvalitet, som sælges til den mest rimelige pris. I den forbindelse henvises der til betragtning 53 ovenfor og betragtning 59 nedenfor, og det konkluderes, at markedet i Fællesskabet ikke vil blive udelukket fra sådanne varer.
- (56) I mangel af andre bemærkninger i denne forbindelse bekræftes hermed betragtning 147-150 i forordningen om midlertidig told.
- ### 3. Distributørers/detailhandleres interesser
- (57) I mangel af bemærkninger hertil, henvises der til betragtning 52-54 ovenfor, og betragtning 151 i forordningen om midlertidig told bekræftes hermed.
- ### 4. Ikke-forretningsmæssigt forbundne EF-importørers interesser
- (58) Efter den foreløbige fremlæggelse fremsatte to importører, jf. betragtning 152 i forordningen om midlertidig told, bemærkninger om deres interesser. Der blev ikke modtaget andre bemærkninger i denne forbindelse.
- (59) En af importørerne var uenig i vurderingen af fordelingen af antidumpingforanstaltningernes byrde og forhøjelsernes omfang på forskellige stadier i afsætningsforløbet (jf. betragtning 52-54 ovenfor). Virksomheden anførte, at den ikke vil kunne finansiere yderligere omkostninger og derfor vil blive nødsaget til at overføre dem i fuldt omfang til detailhandlerne. Virksomheden kan således komme til at opleve et fald i afsætningen af den pågældende vare i Fællesskabet og vil måske også blive nødt til at afskedige ansatte. Men i betragtning af den pågældende vares beskedne bidrag til virksomhedens samlede omsætning (under 5 %), virksomhedens størrelse og position på Fællesskabets marked og eksportmarkederne og dens forskellige forsyningskilder til den pågældende vare vil eventuelle negative virkninger for virksomhedens aktiviteter uden tvivl blive af begrænset omfang.
- (60) Den importør, der er nævnt i betragtning 154 i forordningen om midlertidig told, anførte på ny, at foranstaltningerne kan få betydelig virkning for virksomhedens aktiviteter, selvom det samlede salg af strygebrætter kun udgør 10 % af den samlede omsætning. Virksomheden hævdede, at tab af markedsandele for strygebrætter ville føre til et endnu større tab af markedsandele for de betræk, som virksomheden producerer. Den forklarede, at der er en tæt sammenhæng mellem strygebrætter og betræk, også selvom de ikke sælges sammen, eftersom de fleste detailhandlere foretrækker at købe varerne fra den samme leverandør. Tab af markedsandele for de importerede strygebrætter med betræk produceret af denne importør ville derfor føre til en tilsvarende nedgang i salget af virksomhedens udskiftningsbetræk. I den henseende kan det accepteres, at foranstaltningerne kan få en betydelig virkning på en del af importørens afsætning i Fællesskabet. Men virkningen på importørens samlede omsætning vil fortsat være begrænset, da strygebrætter og udskiftningsbetræk tilsammen udgør ca. 30 % af den samlede omsætning. Endvidere vil virkningen til dels afhænge af importørens eksportresultater, for virksomheden genudfører en betydelig mængde af den pågældende vare, og dette salg burde ikke normalt blive påvirket af foranstaltningerne.

(61) Derfor drages der med henvisning til betragtning 152-156 i forordningen om midlertidig told og betragtning 52-54 ovenfor følgende endelige konklusioner med hensyn til antidumpingforanstaltningernes virkning på situationen for ikke-forretningsmæssigt forbundne importører af strygebrætter i Fællesskabet: i) importørerne kommer sandsynligvis til at bære en noget større del af byrden end detailhandlerne, ii) visse importørers situation bliver muligvis påvirket i større omfang, men iii) for gennemsnittet vil foranstaltningernes negative virkninger hverken blive afgørende for deres aktiviteter eller urimelige sammenlignet med de forventede fordele for EF-erhvervsgruppen.

5. Konklusion vedrørende Fællesskabets interesser

(62) Ovenstående supplerende analyse af interesserne blandt forbrugere og ikke-forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet har ikke ændret de foreløbige konklusioner i den henseende. Selv hvis byrden i visse tilfælde kunne overføres til forbrugerne i fuldt omfang, ville eventuelle negative finansielle virkninger for dem under alle omstændigheder blive ubetydelige. Det blev endvidere bekræftet, at eventuelle negative virkninger for visse importører ikke ville blive af afgørende betydning for deres aktiviteter. Derfor anses konklusionerne om Fællesskabets interesser i betragtning 157-162 i forordningen om midlertidig told således for at være uændrede. I mangel af andre bemærkninger bekræftes de således endeligt.

G. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

1. Skadestærskel

(63) De klagende hævdede, at den foreløbige skadestærskel ikke var tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgruppen. Det hævdedes navnlig, at a) den fortjenstmargen før skat, der blev anvendt ved beregningen, er lavere end den margin, som med rimelighed kunne opnås under normale konkurrencevilkår, og at b) produktionsomkostningerne, som beregnet af Kommissionen med henblik på fastsættelse af skadestærsklen, ikke afspejler de faktiske omkostninger ved produktionen af de forskellige varetyper. Med hensyn til den fortjenstmargen, der med rimelighed kunne forventes i en situation uden skadevoldende dumping, er marginen på 7 % som bekendt beregnet på grundlag af EF-erhvervsgruppen rentabilitet, før dumpingimporten fandt sted, jf. betragtning 44 ovenfor. En sådan margin anses således for at være rimelig, og EF-erhvervsgruppen fremlagde ikke dokumentation med henblik på at afvise det. Påstanden blev derfor afvist. Hvad angår produktionsomkostningerne, skal det bemærkes, at EF-erhvervsgruppen ikke fremlagde præcise og verificerbare oplysninger om de faktiske produktionsomkostninger for de enkelte varetyper i undersøgelsesperioden. Derfor kan produktionsomkostningerne for de enkelte varetyper kun baseres på de enkelte EF-producenters faktiske priser justeret med den samlede faktiske fortjeneste i undersøgelsesperioden for

den samme vare. Eftersom EF-erhvervsgruppenens fortjenstmargen blev ændret, jf. betragtning 44 ovenfor, blev skadestærsklen ændret tilsvarende.

(64) De kinesiske samarbejdende eksporterende producenters importpriser blev som bekendt ændret, jf. betragtning 42 ovenfor. Derfor blev skadestærsklen for disse eksportører også ændret tilsvarende.

(65) I mangel af andre bemærkninger til skadestærsklen bekræftes hermed betragtning 164-166 i forordningen om midlertidig told.

2. Foranstaltningernes form og niveau

(66) I betragtning af ovenstående og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, bør der indføres en endelig antidumpingtold på samme niveau som de konstaterede dumpingmargener, for skadestærsklen for alle de berørte eksporterende producenter viste sig at være højere end dumpingmargenen.

(67) På grundlag af ovenstående er de endelige toldsats for Kina og Ukraine som følger:

Land	Virksomhed	Antidumping-told
Kina	Foshan City Gaoming Lihe Daily Necessities Co. Ltd, Foshan	34,9 %
	Guangzhou Power Team Houseware Co. Ltd, Guangzhou	36,5 %
	Since Hardware (Guangzhou) Co., Ltd, Guangzhou	0 %
	Foshan Shunde Yongjian Housewares and Hardware Co. Ltd, Foshan	18,1 %
	Zhejiang Harmonic Hardware Products Co. Ltd, Guzhou	26,5 %
	Alle andre virksomheder	38,1 %
Ukraine	Alle virksomheder	9,9 %

(68) Efter fremlæggelsen af de væsentligste kendsgerninger og overvejelser, der lå til grund for, at man påtænkte at anbefale indførelse af endelige antidumpingforanstaltninger, fremsatte den eneste eksporterende producent i Ukraine og fire kinesiske eksporterende producenter, som ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling (den ene af dem blev ikke engang indrømmet individuel behandling) forslag om pristilsagn, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 1. Men det kan konstateres, at den pågældende vare er kendetegnet ved en lang række varettyper, som ofte skifter afhængigt af kundernes ordrer og med væsentlig indbyrdes prisforskel. Endvidere sælger de eksporterende producenter andre varer sammen med den pågældende vare til de samme kunder, hvorved der opstår en væsentlig risiko for krydskompensation med priser. På grund af varens karakter og den komplicerede markedsføring er det næsten umuligt at fastsætte en minimumsimpportpris for de enkelte varettyper, som giver mening, og som kan overvåges korrekt af Kommissionen uden alvorlig risiko for omgåelse. På grundlag af ovenstående blev det konkluderet, at sådanne tilsagn er uigennemførlige, og derfor kan de ikke accepteres. Virksomhederne blev underrettet herom og fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Men deres bemærkninger har ikke ændret ovenstående konklusion.

(69) Antidumpingtoldsatserne for individuelle virksomheder i denne forordning er blevet fastsat på grundlag af resultaterne af denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der blev konstateret for disse virksomheder under undersøgelsen. Disse todsatser (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre virksomheder«) finder udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i det pågældende land og fremstillet af virksomhederne og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Importerede varer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning med navn og adresse, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser og er omfattet af todsatsen for »alle andre virksomheder«.

(70) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle todsatser (f.eks. efter ændring af den pågældende virksomheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) fremsendes straks til Kommissionen ⁽¹⁾ sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer af virksomhedens aktiviteter i forbindelse med fremstilling og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til den pågældende navneændring eller ændring vedrørende produktions- og salgsenheder. Forordningen vil i givet fald blive ændret i overensstemmelse dermed ved at ajourføre listen over de virksomheder, der er omfattet af individuelle todsatser.

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, J-79 5/17, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles.

3. Opkrævning af den midlertidige told

(71) På grund af størrelsen af de konstaterede dumpingmargener og den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, anses det for nødvendigt, at de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, som blev indført ved forordningen om midlertidig told, dvs. forordning (EF) nr. 1620/2006, opkræves endeligt med et beløb svarende til den endelige told, der er indført ved nærværende forordning. I det tilfælde den endelige told er lavere end den midlertidige, beregnes tolden på ny, og de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres hermed en endelig antidumpingtold på importen af strygebrætter, også fritstående, også med suge- og/eller varme- og/eller blæsefunktion, herunder ærmebrætter, og væsentlige dele heraf, f.eks. ben, bræt og strygejernsholder, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Ukraine, normalt angivet under KN-kode ex 3924 90 90, ex 4421 90 98, ex 7323 93 90, ex 7323 99 91, ex 7323 99 99, ex 8516 79 70 og ex 8516 90 00 (Taric-kode 3924 90 90 10, 4421 90 98 10, 7323 93 90 10, 7323 99 91 10, 7323 99 99 10, 8516 79 70 10 og 8516 90 00 51).

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af følgende virksomheder:

Land	Producent	Told (%)	Taric-tillægs-kode
Folkerepublikken Kina	Foshan City Gaoming Lihe Daily Necessities Co. Ltd, Foshan	34,9	A782
	Guangzhou Power Team Houseware Co. Ltd, Guangzhou	36,5	A783
	Since Hardware (Guangzhou) Co., Ltd, Guangzhou	0	A784
	Foshan Shunde Yongjian Housewares and Hardware Co. Ltd, Foshan	18,1	A785
	Zhejiang Harmonic Hardware Products Co. Ltd, Guzhou	26,5	A786
	Alle andre virksomheder	38,1	A999
Ukraine	Alle virksomheder	9,9	—

3. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Beløb, der er stillet som sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, som blev indført ved forordning nr. 1620/2006 om import af strygebrætter, også fritstående, også med suge- og/eller varme- og/eller blæsefunktion, herunder ærmebrætter, og væsentlige dele heraf, f.eks. ben, bræt og strygejernsholder, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Ukraine, normalt angivet under KN-kode ex 3924 90 90,

ex 4421 90 98, ex 7323 93 90, ex 7323 99 91, ex 7323 99 99, ex 8516 79 70 og ex 8516 90 00 (Taric-kode 3924 90 90 10, 4421 90 98 10, 7323 93 90 10, 7323 99 91 10, 7323 99 99 10, 8516 79 70 10 og 8516 90 00 51), opkræves endeligt. De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 23. april 2007.

På Rådets vegne
F.-W. STEINMEIER
Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 453/2007

af 25. april 2007

om fastsættelse af de justeringskoefficienter, der finder anvendelse fra den 1. juli 2006 på vederlag til tjenestemænd, midlertidigt ansatte og kontraktansatte ved De Europæiske Fællesskaber, som gør tjeneste i tredjelande, samt på vederlag til en del af de tjenestemænd, der fortsat gør tjeneste i de to nye medlemsstater i en periode på højst 19 måneder efter tiltrædelsen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber, som fastsat ved Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 1, i bilag X,

under henvisning til tiltrædelsesakten af 2005, særlig artikel 27, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der bør tages hensyn til udviklingen i leveomkostningerne i landene uden for Fællesskabet og fastsættes nye justeringskoefficienter med virkning fra den 1. juli 2006 for vederlag, som udbetales i tjenestestedets valuta til tjenestemænd, midlertidigt ansatte og kontraktansatte ved De Europæiske Fællesskaber, der gør tjeneste i tredjelande.
- (2) Justeringskoefficienter, der er blevet udbetalt på basis af forordning (EF, Euratom) nr. 351/2006 ⁽²⁾, kan medføre tilpasninger af vederlaget i opadgående eller nedadgående retning og med tilbagevirkende kraft.
- (3) Der bør foretages efterbetaling, hvis vederlagene forhøjes som følge af de nye justeringskoefficienter.
- (4) Der bør foretages tilbagesøgning af for meget udbetalte beløb, hvis vederlagene nedsættes som følge af de nye justeringskoefficienter, for perioden mellem den 1. juli 2006 og datoen for denne forordnings ikrafttræden.

- (5) En eventuel tilbagesøgning kan dog højst vedrøre de seneste seks måneder forud for datoen for denne forordnings ikrafttræden, og virkningerne af tilbagesøgningen bør fordeles over en periode på højst 12 måneder at regne fra nævnte dato i lighed med, hvad der gælder for justeringskoefficienterne inden for Fællesskabet for vederlag og pensioner til De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De justeringskoefficienter, der gælder med virkning fra den 1. juli 2006 for vederlag tjenestemænd, kontraktansatte og midlertidigt ansatte ved De Europæiske Fællesskaber, som gør tjeneste i tredjelande, og som udbetales i tjenestelandets valuta, er fastsat i bilaget.

De vekselkurser, der er anvendt til beregning af disse vederlag, fastsættes i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen og svarer til den dato, der er nævnt i stk. 1.

Artikel 2

1. Såfremt de justeringskoefficienter, der er fastsat i bilaget, medfører en forhøjelse af vederlagene, foretager institutionerne de nødvendige efterbetalinger.

2. Såfremt de justeringskoefficienter, der er fastsat i bilaget, medfører en nedsættelse af vederlagene, foretager institutionerne en tilpasning i nedadgående retning med tilbagevirkende kraft for perioden mellem den 1. juli 2006 og datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Tilpasninger med tilbagevirkende kraft, som indebærer tilbagesøgning af for meget udbetalte beløb, omfatter dog højst de seneste seks måneder forud for datoen for denne forordnings ikrafttræden. Tilbagesøgningen vil foregå over en periode på højst 12 måneder at regne fra samme dato.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 1895/2006 (EUT L 397 af 30.12.2006, s. 6).

⁽²⁾ EUT L 59 af 1.3.2006, s. 1.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 25. april 2007.

På Rådets vegne
F.-W. STEINMEIER
Formand

BILAG

	Tjenestested	Tilpasningskoefficienter juli 2006 (*)
(**)	Afghanistan	0
	Albanien	82,7
	Algeriet	84,5
	Angola	113,5
	Argentina	56,4
	Armenien	105,7
	Australien	99,1
	Bangladesh	43,7
	Barbados	125,7
	Benin	92,3
	Bolivia	48,4
	Bosnien-Hercegovina	77,7
	Botswana	62,1
	Brasilien	76,2
	Bulgarien	76,4
	Burkina Faso	89,7
(**)	Burundi	0
	Cambodja	70,4
	Cameroun	110,1
	Canada	90,6
	Chile	76,6
	Colombia	63,2
	Congo	130,4
	Costa Rica	69,1
	Côte d'Ivoire	109,4
	Cuba	97,1
	Den Centralafrikanske Republik	120,1
	Den Demokratiske Republik Congo	132,4
	Den Dominikanske Republik	71,9
	Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien	69,7
	Djibouti	96,8
	Ecuador	70,8
	Egypten	51,0
	El Salvador	86,4

	Tjenestested	Tilpasningskoefficienter juli 2006 (*)
	Eritrea	49,4
	Etiopien	85,7
	Fiji	71,3
	Filippinerne	60,2
	Gabon	116,6
	Gambie	55,8
	Georgien	95,1
	Ghana	79,9
	Guatemala	80,6
	Guinea	56,4
	Guinea-Bissau	100,7
	Guyana	60,6
	Haiti	109,5
	Honduras	74,9
	Hongkong	101,3
	Indien	45,3
(**)	Indonesien (Banda Aceh)	0
	Indonesien (Jakarta)	83,9
(**)	Irak	0
	Israel	109,6
	Jamaica	91,3
	Japan (Naka)	113,7
	Japan (Tokyo)	119,9
	Jordan	72,3
	Kap Verde	77,4
	Kasakhstan (Almaty)	125,2
(**)	Kasakhstan (Astana)	0
	Kenya	77,8
	Kina	76,7
	Kirgisistan	80,3
	Kroatien	105,8
	Laos	71,3
	Lesotho	61,8
	Libanon	90,8
(**)	Liberia	0
	Madagaskar	72,3

	Tjenestested	Tilpasningskoefficienter juli 2006 (*)
	Malawi	70,4
	Malaysia	74,8
	Mali	91,2
	Marokko	86,8
	Mauretanien	67,7
	Mauritius	70,7
	Mexico	70,2
	Moldova	52,6
(**)	Montenegro	0
	Mozambique	69,3
	Namibia	72,8
	Nepal	68,8
	New Zealand	89,0
	Nicaragua	60,7
	Niger	89,3
	Nigeria	94,7
	Norge	131,7
	Ny Kaledonien	134,5
	Pakistan	52,2
(**)	Panama	0
	Papua-Ny Guinea	75,6
	Paraguay	70,8
	Peru	78,4
	Rumænien	62,7
	Rusland	120,7
	Rwanda	87,1
	Salomonøerne	88,7
	Saudi-Arabien	88,8
	Schweiz	116,3
	Senegal	80,7
	Serbien	61,1
	Sierra Leone	75,1
	Singapore	103,4
(**)	Somalia	0
	Sri Lanka	55,4
	Sudan	52,1

	Tjenestested	Tilpasningskoefficienter juli 2006 (*)
	Surinam	51,9
	Swaziland	62,6
	Sydafrika	59,9
	Sydkorea	112,4
	Syrien	65,5
	Tadsjikistan	70,2
	Taiwan	89,9
	Tanzania	58,8
	Tchad	131,2
	Thailand	60,3
	Togo	92,4
	Trinidad og Tobago	70,4
	Tunesien	71,8
	Tyrkiet	83,7
	Uganda	55,5
	Ukraine	104,6
	Uruguay	72,9
	USA (New York)	104,8
	USA (Washington)	100,5
	Vanuatu	114,5
	Venezuela	60,9
	Vestbredden og Gaza	92,7
	Vietnam	54,2
	Yemen	68,2
	Zambia	69,3
	Zimbabwe	47,2
(**)	Østtimor	0

(*) Bruxelles = 100 %

(**) Foreligger ikke

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 454/2007**af 25. april 2007****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. april 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. april 2007.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 386/2005 (EUT L 62 af 9.3.2005, s. 3).

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. april 2007 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MA	65,2
	TN	139,0
	TR	132,9
	ZZ	112,4
0707 00 05	JO	171,8
	MA	46,9
	TR	130,0
	ZZ	116,2
0709 90 70	MA	35,8
	TR	110,2
	ZZ	73,0
0709 90 80	EG	242,2
	ZZ	242,2
0805 10 20	CU	41,3
	EG	48,4
	IL	67,0
	MA	41,6
	TN	53,8
	ZZ	50,4
0805 50 10	AR	37,2
	IL	60,4
	TR	42,8
	ZZ	46,8
0808 10 80	AR	84,0
	BR	80,6
	CA	105,7
	CL	85,6
	CN	89,2
	NZ	125,2
	US	135,8
	UY	91,0
	ZA	88,1
	ZZ	98,4
0808 20 50	AR	78,5
	CL	90,5
	CN	36,6
	ZA	90,4
	ZZ	74,0

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19).
Koden »ZZ« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 455/2007
af 25. april 2007
om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 1, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre en ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur, der er knyttet som bilag til forordning (EØF) nr. 2658/87, bør der vedtages bestemmelser vedrørende tarifieringen af de i bilaget omhandlede varer.
- (2) Forordning (EØF) nr. 2658/87 har fastsat almindelige tarifieringsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur. Disse bestemmelser finder også anvendelse ved fortolkningen af enhver anden nomenklatur, der helt eller delvist er baseret på den kombinerede nomenklatur, eller som tilføjer yderligere underopdelinger, og som er fastlagt på grundlag af specifikke fællesskabsforskrifter med henblik på anvendelsen af tarifmæssige eller andre foranstaltninger vedrørende samhandelen med varer.
- (3) Ved anvendelse af nævnte almindelige tarifieringsbestemmelser skal de varer, der er anført i kolonne 1 i skemaet i bilaget, tariferes i de i kolonne 2 nævnte KN-koder i henhold til de begrundelser, der er anført i kolonne 3.

(4) Det er hensigtsmæssigt, at bindende tarifieringsoplysninger, der er meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder i forbindelse med tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur, og som ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten fastsat i denne forordning, fortsat kan påberåbes af modtageren i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽²⁾, i et tidsrum på tre måneder.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De varer, der er anført i kolonne 1 i skemaet i bilaget, tariferes i den kombinerede nomenklatur i de i kolonne 2 i skemaet nævnte KN-koder.

Artikel 2

Bindende tarifieringsoplysninger meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder, som ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten fastsat i denne forordning, kan fortsat påberåbes i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 2913/92 i et tidsrum på tre måneder.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. april 2007.

På Kommissionens vegne

László KOVÁCS

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 301/2007 (EUT L 81 af 22.3.2007, s. 11).

⁽²⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006 s. 1).

BILAG

Varebeskrivelse	Tarifering (KN-kode)	Begrundelse
(1)	(2)	(3)
<p>1. Et præparat i form af en alkoholholdig opløsning, der er emballeret i pipetter til detailsalg. Det har følgende sammensætning:</p> <p>— fipronil (ISO) 10 g</p> <p>— butylhydroxyanisol (BHA, E 320) 0,02 g</p> <p>— butylhydroxytoluen (BHT, E 321) 0,01 g</p> <p>— vand op til 100 ml</p> <p>Præparatet indeholder et stof, der har virkning som både insecticid og acaricid mod parasitter såsom lopper, tæger og lus. Præparatet anvendes udvortes til kæledyr (hunde og katte).</p>	3808 91 90	<p>Tarifering i henhold til almindelig tarifieringsbestemmelse 1, 3 a) og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur og teksten til KN-kode 3808, 3808 91 og 3808 91 90.</p> <p>Se også de forklarende bemærkninger til HS til position 3808 og underposition 3808 91 til 3808 99.</p> <p>Præparatet har ingen terapeutisk eller profylaktisk virkning som omhandlet i position 3004.</p>
<p>2. Et præparat i form af en alkoholholdig opløsning i spraydåse med pumpe, til detailsalg. Det har følgende sammensætning:</p> <p>— fipronil (ISO) 0,25 g</p> <p>— vand op til 100 ml</p> <p>Præparatet indeholder et stof, der har virkning som både insecticid og acaricid mod parasitter såsom lopper, tæger og lus. Præparatet anvendes udvortes til kæledyr (hunde og katte).</p>	3808 91 90	<p>Tarifering i henhold til almindelig tarifieringsbestemmelse 1, 3 a) og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur og teksten til KN-kode 3808, 3808 91 og 3808 91 90.</p> <p>Se også de forklarende bemærkninger til HS til position 3808 og underposition 3808 91 til 3808 99.</p> <p>Præparatet har ingen terapeutisk eller profylaktisk virkning som omhandlet i position 3004.</p> <p>Præparatet indeholder ingen komponenter, som kan give præparatet karakter af et toiletmiddel til dyr. Det udelukkes derfor fra position 3307.</p>

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 456/2007**af 25. april 2007****om tildeling af eksportlicenser for visse mejeriprodukter, der skal eksporteres til Den Dominikanske Republik som del af det kontingent, der omhandles i artikel 29 i forordning (EF) nr. 1282/2006**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1282/2006 af 17. august 2006 om særlige gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår anvendelsen af eksportlicenser og eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter ⁽²⁾, særlig artikel 33, stk. 2, og

ud fra følgende betragtning:

I kapitel III, afdeling 3, i forordning (EF) nr. 1282/2006 fastsættes proceduren for tildeling af eksportlicenser for visse mejeriprodukter, der skal eksporteres til Den Dominikanske Republik som del af et kontingent, der er åbnet af dette land. De ansøgninger, der er indsendt for kontingentåret 2007/2008, overstiger de mængder, der er disponible. Derfor skal der fastsættes koefficienter for tildeling for de ønskede mængder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Følgende koefficienter gælder for tildelingen af mængderne for de eksportlicenser, der vedrører perioden fra 1. juli 2007 til 30. juni 2008, og som der ansøges om for de produkter, der omhandles i artikel 29, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1282/2006:

- 0,653853 for ansøgningerne vedrørende den del af kvoten, der omhandles i artikel 30, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1282/2006
- 0,384549 for ansøgningerne vedrørende den del af kvoten, der omhandles i artikel 30, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1282/2006.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. april 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. april 2007.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1913/2005 (EUT L 307 af 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EUT L 234 af 29.8.2006, s. 4. Ændret ved forordning (EF) nr. 1919/2006 (EUT L 380 af 28.12.2006, s. 1).

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 19. marts 2007

om ændring af afgørelse 2001/822/EF om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab

(2007/249/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 187,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets afgørelse 2001/882/EF af 27. november 2001 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (associeringsafgørelsen) udgør retsgrundlaget for fremme af den økonomiske og sociale udvikling i de oversøiske lande og territorier (OLT), og for fremme af økonomiske forbindelser mellem dem og Fællesskabet. Associeringsafgørelsen finder anvendelse indtil den 31. december 2011. For at den kan falde sammen med varigheden af 10. Europæiske Udviklingsfond (2008-2013)(10. EUF) og med den flerårige finansielle ramme 2007-2013, bør den forlænges til den 31. december 2013.

(2) I bilag II A i associeringsafgørelsen er der fastlagt de finansielle tildelinger for perioden 2000-2007. I lyset af den nyligt oprettede 10. EUF bør beløbet for perioden 2008-2013 tildeles.

(3) Der bør indføres regler for, hvordan overgangen fra 9. EUF til 10. EUF bør foregå for så vidt angår OLT. Disse

regler bør fastlægges ud fra de almindelige regler om indgåelse af forpligtelser for midler fra 9. EUF og fra tidligere EUF efter 31. december 2007, som fremgår af artikel 1 i afgørelse 2005/446/EF truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, af 30. maj 2005, om skæringsdatoen for, hvornår der ikke længere vil blive disponeret over midler fra 9. Europæiske Udviklingsfond (EUF) ⁽²⁾ og i artikel 1, stk. 3 og 4, i den interne aftale mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering af Fællesskabets bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2008-2013 i overensstemmelse med AVS-EF-partnerskabsaftalen samt om finansiell bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke EF-traktatens fjerde del finder anvendelse ⁽³⁾ (den interne aftale om oprettelse af 10. EUF).

(4) Den interne aftale om oprettelse af 10. EUF fastsætter et samlet beløb på 286 mio. EUR, der skal tildeles OLT. Fordelingen af dette beløb på de forskellige instrumenter til samarbejde med henblik på udviklingsfinansiering med relation til EUF samt kriterierne og de nærmere detaljer for fastsættelse af de modtagende OLT's oprindelige vejledende tildelinger bør fastlægges.

(5) Med hensyn til fordelingen på de forskellige instrumenter til samarbejde med henblik på udviklingsfinansiering med relation til EUF bør det især sikres, at der sker en koordinering af støtte til regionalt samarbejde og integration og støtte på territorielt niveau for at styrke OLT over for de udfordringer, de står over for, uanset deres BNI pr. indbygger eller de andre elementer, der anvendes til at fastlægge de territoriale tildelinger.

⁽¹⁾ EFT L 314 af 30.11.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 156 af 18.6.2005, s. 19.

⁽³⁾ EUT L 247 af 9.9.2006, s. 32.

- (6) Den finansielle bistand til OLT bør tildeles på grundlag af objektive og gennemsigtige standardkriterier. Disse kriterier bør især omfatte BNI-niveauet i et OLT, dets befolkningsstørrelse og kontinuitet i forhold til de foregående EUF. De »mindst udviklede OLT«, der er nævnt i associeringsafgørelsens bilag I B, bør have særbehandling, og det samme gælder for OLT, som på grund af deres geografiske isolering eller andre begrænsende faktorer har større vanskeligheder med at indgå i regionalt samarbejde og integration.
- (7) I forbindelse med rapportering af udgifter inden for EUF til medlemsstaterne og Komitéen for Udviklingsbistand under Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), bør Kommissionen sondre mellem officiel udviklingsstøtte og ikke-officiel udviklingsstøtte.
- (8) Opmærksomheden bør især rettes mod en styrkelse af OLT's institutionelle kapacitet og mod god regeringsførelse, herunder på det finansielle, skattemæssige og retlige område.
- (9) Opmærksomheden bør også især rettes mod en styrkelse af samarbejdet mellem OLT, AVS-stater og regionerne i den yderste periferi, der er omhandlet i traktatens artikel 299, stk. 2, eller andre aktører i de respektive regioner, hvor der er OLT.
- (10) Vilkår og betingelser for finansiering i relation til OLT-facilitetens operationer, jf. bilag II C i associeringsafgørelsen, bør bringes i overensstemmelse med revisionen af de tilsvarende artikler i bilag II i partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, som blev undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 ⁽¹⁾ (AVS-EF-partnerskabsaftalen).
- (11) Det er af afgørende betydning at sikre kontinuitet i OLT's berettigelse til støtte fra de generelle tematiske budgetposter på Den Europæiske Unions almindelige budget uden for EUF. De tematiske forordninger, der henvises til i bilag II E i associeringsafgørelsen er erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om indførelse af et finansielt instrument for udviklingssamarbejde ⁽²⁾ fra den 1. januar 2007. Bilag II E bør derfor ændres, for at henvisningerne til disse forordninger kan blive erstattet af en henvisning til det nye finansieringsinstrument. For at sikre kontinuitet bør ændringen anvendes fra 1. januar 2007.
- (12) I betragtning af den særlige forbindelse, der er mellem OLT og de medlemsstater, de er knyttet til, bør OLT's eventuelle deltagelse i horisontale fællesskabsprogrammer gøres generel, så OLT kan deltage i de programmer, der er åbne for de medlemsstater, som OLT er knyttet til, med forbehold af regler og målsætninger i programmerne og de ordninger, der gælder for de medlemsstater, som OLT er knyttet til. For at OLT kan deltage lige fra starten af den nye programmeringsperiode, bør denne ændring indføres fra 1. januar 2007.
- (13) En revision, der omfatter alle aspekter af Den Europæiske Unions udgifter og ressourcer, herunder OLT-finansiering, bør gennemføres på baggrund af en Kommissionsrapport i 2008-2009.
- (14) De aktuelle tekniske ændringer hindrer ikke en efterfølgende revision af associeringsafgørelsen, navnlig i henhold til dennes artikel 62 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Rådets afgørelse 2001/822/EF ændres således:

- 1) Artikel 23, stk. 4, affattes således:

»Finans- og regnskabsprocedurerne for samarbejde med henblik på udviklingsfinansiering med OLT i 9. EUF er dem, der er fastlagt i finansforordningen for 9. EUF. Finans- og regnskabsprocedurerne for samarbejde med henblik på udviklingsfinansiering med OLT i 10. EUF er dem, der er fastlagt i finansforordningen for 10. EUF.«

- 2) I artikel 24 tilføjes følgende stykke:

»9. For gennemførelsen af 10. EUF finder de respektive bestemmelser i den interne aftale om oprettelse af 10. EUF anvendelse.«

- 3) I artikel 25, stk. 1, ændres »perioden 2000 til 2007« til »perioderne 2000 til 2007 og 2008 til 2013«.

⁽¹⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3. Senest ændret ved afgørelse nr. 1/2006 truffet af AVS-EF-Ministerrådet (EUT L 247 af 9.9.2006, s. 22).

⁽²⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41.

4) Artikel 31 affattes således:

»Artikel 31

Faglig bistand

1. Der kan på Kommissionens initiativ eller på dennes vegne finansieres undersøgelser eller faglig bistand til udarbejdelse, overvågning, evaluering og kontrol, der er nødvendig for gennemførelsen af denne afgørelse, og til den samlede evaluering af denne afgørelse, som der henvises til i artikel 1, stk. 1, litra c), i bilag II A.

Undersøgelserne eller den faglige bistand finansieres via den samlede tildeling af gavebistand.

2. På OLT's initiativ kan der finansieres undersøgelser eller faglig bistand til gennemførelse af de i SPD angivne aktiviteter efter udtalelse fra Kommissionen.

Inden for rammerne af 9. EUF finansieres undersøgelserne eller den faglige bistand via tildelingen til det pågældende OLT. Inden for rammerne af 10. EUF finansieres de via den samlede tildeling af gavebistand.«

5) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 33a

1. Efter den 31. december 2007 eller efter datoen for ikrafttrædelsen af den interne aftale vedrørende 10. EUF, hvis denne dato falder senere, vil der ikke længere blive disponeret over restbeløb fra 9. EUF eller fra tidligere EUFer, med undtagelse af restbeløb og midler, der er frigivet efter denne ikrafttrædelsesdato fra ordningen til stabilisering af eksportindtægterne fra landbrugsråvarer (STABEX) under EUFer, der ligger forud for 9. EUF, og de øvrige restbeløb og tilbagebetalinger af beløb, der er tildelt under 9. EUF til finansiering af faciliteten, som fremgår af bilag II C, eksklusive de dertil knyttede rentegodtgørelser.

2. Der vil ikke længere kunne disponeres over midler, der er frigjort fra projekter under 9. EUF eller fra tidligere EUFer efter den 31. december 2007, medmindre Rådet med enstemmighed træffer anden afgørelse på forslag af Kommissionen, med undtagelse af STABEX-midler, der er frigjort efter denne ikrafttrædelsesdato, som automatisk overføres til de respektive territoriale vejledende programmer, som finansieres i overensstemmelse med

artikel 3, stk. 1, i bilag II Aa, og af de midler, der er tildelt under 9. EUF til finansiering af faciliteten, som fremgår af bilag II C, eksklusive de dertil knyttede rentegodtgørelser.«

6) Artikel 58 affattes således:

»Artikel 58

Programmer, der er åbne for OLT

Personer fra et OLT og i givet fald de relevante offentlige og/eller private organer og institutioner i et OLT er berettigede til at deltage i fællesskabsprogrammer i henhold til reglerne og målsætningerne for de programmer og ordninger, der gælder for den medlemsstat, OLT hører under. Programmerne gælder for OLT-statsborgere inden for rammerne af den kvote, der tilkommer den medlemsstat, det pågældende OLT hører under, hvis det pågældende program anvender en sådan kvote.

De hovedprogrammer, der er åbne for OLT, er dem, der er opført i bilag II F, samt eventuelle programmer, der afløser dem.«

7) I artikel 63 ændres »2011« til »2013«.

8) I artikel 1, stk. 1, litra c), i bilag II A, ændres »to år« til »fire år«.

9) Efter bilag II A indsættes et nyt bilag II Aa, og teksten hertil fremgår af bilag I til nærværende afgørelse.

10) Bilag II B ændres således:

a) Artikel 1 affattes således

»Artikel 1

1. Et beløb på op til 20 mio. EUR, som fastsat i artikel 5 i den interne aftale vedrørende 9. EUF, ydes af EIB i form af lån fra egne midler på de betingelser, der er fastsat i EIB's vedtægter og i dette bilag.

2. Et beløb på op til 30 mio. EUR, som fastsat i artikel 3 i den interne aftale vedrørende 10. EUF, ydes af EIB i form af lån fra egne midler på de betingelser, der er fastsat i EIB's vedtægter og i dette bilag.«

b) Artikel 2, stk. 2, litra c), affattes således:

»c) i den periode, der dækkes af 9. EUF, afskrives rentegodtgørelsesbeløbet beregnet efter værdien på tidspunktet for udbetalingen af lånet på tildelingen til rentegodtgørelse som fastlagt i bilag II A, artikel 3, stk. 3, litra d), og indbetales direkte til EIB.

I den periode, der dækkes af 10. EUF, afskrives rentegodtgørelsesbeløbet beregnet efter værdien på tidspunktet for udbetalingen af lånet på tildelingen til rentegodtgørelse som fastlagt i bilag II Aa, artikel 1, stk. 1, litra b), og indbetales direkte til EIB.

Rentegodtgørelser kan kapitaliseres eller anvendes i form af gavebistand til at støtte projektrelateret faglig bistand, særlig til finansielle institutioner i OLT.«

11) Bilag II C erstattes af teksten i bilag II til nærværende afgørelse.

12) Bilag II E erstattes af teksten i bilag III til nærværende afgørelse.

13) Bilag II F erstattes af teksten i bilag IV til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Virkning

Denne afgørelse har virkning fra dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, nr. 6, 12 og 13, anvendes dog fra den 1. januar 2007.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 2007.

På Rådets vegne

H. SEEHOFER

Formand

BILAG I

»BILAG II Aa

FÆLLESSKABETS FINANSIELLE BISTAND: 10. EUF

Artikel 1

Fordeling mellem de forskellige instrumenter

1. Til formål for denne afgørelse tildeles for seksårsperioden 1. januar 2008 til 31. december 2013 det samlede beløb på 286 mio. EUR i finansiel bistand fra Fællesskabet i henhold til 10. EUF, der er fastsat i den interne aftale om oprettelse af 10. EUF, således:

- a) 250 mio. EUR i form af gavebistand til programmerbar støtte til langsigtet udvikling, humanitær bistand, katastrofebistand, bistand til flygtninge og supplerende støtte i tilfælde af udsving i eksportindtægterne samt støtte til regionalt samarbejde og integration
- b) 30 mio. EUR til finansiering af OLT-investeringsfaciliteten, der er nævnt i bilag II C, og der tildeles heraf et maksimumsbeløb på 1,5 mio. EUR til finansiering af rentegodtgørelser i forbindelse med foranstaltninger, der skal finansieres af EIB af dens egne midler i overensstemmelse med bilag II B eller gennem OLT-investeringsfaciliteten
- c) 6 mio. EUR til undersøgelser eller faglig bistand i overensstemmelse med artikel 31 i denne afgørelse.

2. Der kan ikke længere disponeres over midlerne fra 10. EUF efter 31. december 2013, medmindre Rådet beslutter noget andet ved enstemmighed på forslag af Kommissionen.

3. Opbruges de midler, der er omhandlet i stk. 1, inden udløbet af denne afgørelses gyldighedsperiode, træffer Rådet de nødvendige forholdsregler.

Artikel 2

Forvaltning af midlerne

EIB forvalter de lån, der er ydet af dens egne midler som nævnt i bilag II B, samt de foranstaltninger, der finansieres gennem OLT-investeringsfaciliteten som nævnt i bilag II C. Alle andre finansielle midler under denne afgørelse forvaltes af Kommissionen.

Artikel 3

Fordeling mellem OLT

Det beløb på 250 mio. EUR, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), tildeles på basis af OLT's behov og resultater efter følgende kriterier:

1. Der tildeles et beløb på 195 mio. EUR til OLT, især til finansiering af de initiativer, der er nævnt i enhedsprogrammeringsdokumenterne, herunder prioriterede aktioner med henblik på social udvikling og miljøbeskyttelse som led i fattigdomsbekæmpelsen. Efter omstændighederne skal alle enhedsprogrammeringsdokumenterne lægge særlig

vægt på aktioner, der er rettet mod at styrke god regeringsførelse og den institutionelle kapacitet i de støttemodtagende OLT, og, hvor det er relevant, den sandsynlige tidsplan for de planlagte reformer.

Ved tildelingen af beløb A skal der tages hensyn til befolkningens størrelse, bruttonationalindkomsten (BNI), tidligere EUF-tildelinger og deres udnyttelse, begrænsninger som følge af geografisk isolation og strukturelle og andre hindringer i de mindst udviklede OLT som nævnt i artikel 3 i denne afgørelse. Alle tildelinger skal kunne udnyttes effektivt. Det bør besluttes i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

Beløbet tildeles i princippet til OLT med en bruttonationalindkomst (BNI) pr. indbygger, der ikke overstiger BNI i Fællesskabet ifølge disponible statistiske data.

2. Der tildeles 40 mio. EUR til at støtte regionalt samarbejde og integration i overensstemmelse med artikel 16 i denne afgørelse, herunder den dialog og de partnerskabsaktioner, der er fastlagt i artikel 7, regionale initiativer til forebyggelse af katastrofer og til afhjælpning af følgerne heraf og samarbejde, koordineret med andre finansielle fællesskabsinstrumenter, mellem OLT og de mest fjerntliggende regioner, der omhandles i traktatens artikel 299, stk. 2.

3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på Grønland.

4. Der afsættes en ikke-tildelt reserve B på 15 mio. EUR til at:

- a) finansiere humanitær bistand, katastrofebistand og flygtningebistand til OLT og eventuelt supplerende støtte i tilfælde af udsving i eksportindtægterne i overensstemmelse med bilag II D
- b) foretage nye tildelinger i takt med udviklingen i OLT's behov og resultater, jf. stk. 1.

Resultaterne evalueres på en objektiv og gennemskuelig måde på basis af en opgørelse over, hvorledes de tildelte midler er blevet udnyttet, hvor effektiv gennemførelsen af de igangværende operationer er, i hvilket omfang fattigdommen er blevet afhjulpet eller reduceret, og hvilke foranstaltninger for bæredygtig udvikling der er vedtaget.

5. I overensstemmelse med stk. 1-4 vedtages de vejledende beløb, der tildeles under 10. EUF, af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 24 i denne afgørelse.

6. Kommissionen kan efter en midtvejsrevision træffe afgørelse om en anderledes tildeling af alle de i denne artikel omhandlede midler. Procedurene for denne revision samt afgørelser om nye tildelinger vedtages i overensstemmelse med artikel 24 i denne afgørelse.»

BILAG II

»BILAG II C

FÆLLESSKABETS FINANSIELLE BISTAND: OLT-INVESTERINGSFACILITETEN*Artikel 1***Formål**

Der oprettes en OLT-investeringsfacilitet (faciliteten), til fremme af kommercielt levedygtige virksomheder, hovedsagelig i den private sektor, eller virksomheder i den offentlige sektor, som støtter udviklingen i den private sektor.

Finansieringsvilkår og -betingelser i forbindelse med facilitetens operationer og lånene af EIB's egne midler er dem, der er fastlagt i dette bilag og bilag II B. For gennemførelsen af 9. EUF finder artikel 29 og 30 i den interne aftale vedrørende 9. EUF anvendelse. For gennemførelsen af 10. EUF finder de respektive bestemmelser i den interne aftale vedrørende 10. EUF anvendelse.

Disse midler kan overføres til de støtteberettigede virksomheder enten direkte eller indirekte via berettigede investeringsfonde og/eller finansielle formidlere.

*Artikel 2***Facilitetens midler**

1. Facilitetens midler kan bl.a. anvendes til at

a) tilvejebringe risikovillig kapital i form af:

i) erhvervelse af kapitalandele i OLT-virksomheder, herunder finansielle institutioner

ii) bistand i form af kvasikapital til OLT-virksomheder, herunder finansielle institutioner

iii) garantier og andre kreditforbedringer, der kan anvendes til at dække politiske og andre investeringsrelaterede risici, både for udenlandske og lokale investorer eller långivere

b) tilvejebringe almindelige lån.

2. Kapitalandele skal normalt være i form af ikke-kontrollerende mindretalsposter og skal modtage udbytte på grundlag af det pågældende projekts resultater.

3. Bistand i form af kvasikapital kan bestå af aktionærforskud, konvertible obligationer, betingede lån, lavere prioriterede lån, lån med deltagerrettigheder eller andre tilsvarende former for bistand. En sådan bistand kan især omfatte:

a) betingede lån, hvis tilbagebetaling og/eller løbetid afhænger af opfyldelsen af visse betingelser i forbindelse med resultaterne af projektet; hvad specifikt angår betingede lån til forundersøgelser vedrørende investeringer eller anden projektrelateret faglig bistand kan der gives afkald på tilbagebetaling, hvis investeringen ikke foretages

b) lån med deltagerrettigheder, hvis tilbagebetaling og/eller varighed skal være knyttet til projektets finansielle afkast

c) lavere prioriterede lån, der først skal tilbagebetales, efter at de øvrige fordringer er blevet indfriet.

4. Forrentningen af hver foranstaltning fastlægges i forbindelse med ydelsen af lånet.

Dog gælder følgende:

a) for betingede lån eller lån med deltagerrettigheder omfatter forrentningen normalt en fast rente på højst 3 % og en variabel komponent, der er forbundet med projektets resultater

b) for lavere prioriterede lån skal renten være markedsrelateret.

5. For garantier skal prisen fastsættes, så de afspejler de forsikrede risici og de særlige forhold ved foranstaltningen.

6. Renten på almindelige lån skal omfatte en referencesats, der anvendes af EIB for sammenlignelige lån med samme vilkår og betingelser for afdragsfri perioder og tilbagebetalingsfrister, samt et tillæg fastsat af EIB.

7. Almindelige lån kan forlænges på fordelagtige vilkår og betingelser i følgende tilfælde:

a) til infrastrukturprojekter i de mindst udviklede OLT eller i OLT, der har gennemgået en konflikt eller været udsat for en naturkatastrofe, når disse projekter er en forudsætning for udviklingen af den private sektor. I sådanne tilfælde reduceres renten på lånet med 3 %

b) til projekter, som involverer omstruktureringsforanstaltninger i forbindelse med privatisering, eller til projekter med betydelige og klart påviselige sociale eller miljømæssige fordele. I sådanne tilfælde kan lån forlænges med en rentegodtgørelse, hvis størrelse og form fastlægges i henhold til de særlige forhold ved projektet. Rentegodtgørelsen kan dog ikke udgøre mere end 3 %.

Den endelige rente på lån, som falder ind under litra a) eller b), kan i intet tilfælde ligge under 50 % af referencesatsen.

8. De midler, der skal tilvejebringes til disse begunstigede formål vil blive stillet til rådighed fra faciliteten og må ikke udgøre mere end 5 % af det samlede beløb, der er tildelt til investeringsfinansiering af faciliteten og af EIB af dens egne midler.

9. Rentegodtgørelser kan kapitaliseres eller anvendes i form af gavebistand. Op til 10 % af budgettet til rentegodtgørelser kan anvendes til støtte til projekterelateret faglig bistand, især til finansielle institutioner i OLT.

Artikel 3

Facilitetens operationer

1. Faciliteten virker i alle erhvervssektorer og støtter investeringer foretaget af private og kommercielt drevne offentlige enheder, herunder indtægtsskabende økonomisk og teknologisk infrastruktur af afgørende betydning for den private sektor. Faciliteten:

- a) forvaltes som en revolverende fond og sigter mod at være finansielt bæredygtig. Dens aktiviteter foregår på markedsvilkår og -betingelser og skal undgå at skabe forstyrrelser på lokale markeder og at erstatte private finansieringskilder
- b) støtter den finansielle sektor i OLT og har en katalysatoreffekt ved at tilskynde til tilvejebringelse af langfristede lokale midler og ved at tiltrække udenlandske private investorer og långivere til projekter i OLT
- c) påtager sig en del af risikoen ved de projekter, den finansierer, idet dens finansielle bæredygtighed garanteres af porteføljen som helhed og ikke ved individuelle transaktioner, og

d) søger at kanalisere midler gennem institutioner og programmer i OLT, som fremmer udviklingen af små og mellemstore virksomheder (SMV'er).

2. EIB vil blive holdt skadesløs for omkostninger, der påløber ved forvaltning af faciliteten. Der bliver i de første to år efter anden finansprotokols ikrafttræden tale om 2 % p.a. af facilitetens samlede oprindelige indskudskapital. Derefter vil beløbet til EIB omfatte en fast komponent på 0,5 % om året af den oprindelige indskudskapital og en variabel komponent på op til 1,5 % om året af investeringsfacilitetens portefølje, som investeres i projekter i OLT. Beløbet finansieres via investeringsfaciliteten.

3. Foreligger der ikke en specifik afgørelse truffet af Rådet, overføres de kumulerede nettotilbageførsler til faciliteten ved denne afgørelses udløb til det næste OLT-finansielle instrument.

Artikel 4

Betingelser i forbindelse med valutakursrisiko

For at mindske virkningerne af valutakursvævingninger behandles problemerne vedrørende kursrisiko således:

- a) Ved transaktioner med kapitalandele, der har til formål at styrke en virksomheds egenkapital, bæres kursrisikoen generelt af faciliteten.
- b) Ved finansiering med risikovillig kapital af SMV'er fordeles kursrisikoen generelt mellem Fællesskabet og de øvrige berørte parter. Set som et gennemsnit fordeles kursrisikoen ligeligt mellem de to parter.
- c) Når det er muligt og hensigtsmæssigt, vil faciliteten, særlig i lande med makroøkonomisk og finansiell stabilitet, bestræbe sig på at yde lån i lokale OLT-valutaer og derved påtage sig kursrisikoen.«

BILAG III

»BILAG II E

FÆLLESSKABETS FINANSIELLE BISTAND: BUDGETSTØTTE TIL UDVIKLINGSLANDE

Med forbehold af fremtidige ændringer af budgetbestemmelserne har OLT adgang til følgende aktioner, der er vedtaget for udviklingslande inden for Den Europæiske Unions almindelige budget:

1. Tematiske programmer dækket af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om indførelse af et finansielt instrument for udviklingssamarbejde ⁽¹⁾ (DCI), og som yder direkte støtte til Det Europæiske Fællesskabs udviklings- og samarbejdspolitik.
2. Rehabiliterings- og genopbygningsforanstaltninger som dækket af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1717/2006 af 15. november 2006 om oprettelse af et stabilitetsinstrument ⁽²⁾.
3. Humanitær bistand i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41.

⁽²⁾ EUT L 327 af 24.11.2006, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).*

BILAG IV

»BILAG II F

ANDEN FÆLLESSKABSBIKAND: DELTAGELSE I FÆLLESSKABSPROGRAMMER

I overensstemmelse med afgørelsens artikel 58 finder følgende programmer og alle programmer, der efterfølger disse, anvendelse på OLT's statsborgere inden for rammerne af den kvote, der tilkommer den medlemsstat, det pågældende OLT hører under, hvis det pågældende program anvender en sådan kvote:

1. Uddannelses- og erhvervsuddannelsesprogrammer:

- et handlingsprogram for livslang læring (2007-2013) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1720/2006/EF af 15. november 2006 om et handlingsprogram for livslang læring ⁽¹⁾
- programmet »Aktive unge« (2007-2013), fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1719/2006/EF af 15. november 2006 om oprettelse af programmet Aktive unge for perioden 2007-2013 ⁽²⁾.

2. Programmerne under rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (CIP) (2007-2013), der er fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1639/2006/EF af 24. oktober 2006 om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (2007-2013) ⁽³⁾.3. Programmerne under Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013), som blev fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) ⁽⁴⁾.

4. Kulturelle og audiovisuelle programmer:

- støtteprogrammet for den europæiske audiovisuelle sektor (Media 2007), som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1718/2006/EF af 15. november 2006 om et støtteprogram for den europæiske audiovisuelle sektor (Media 2007) ⁽⁵⁾
- Kultur (2007-2013), som blev fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1903/2006/EF af 12. december 2006 om oprettelse af kulturprogrammet (2007-2013) ⁽⁶⁾.

5. Programmet H RTP Japan (Human Resources Training Programme in Japan) og aktuelle missioner, indført ved Rådets afgørelse 92/278/EØF af 18. maj 1992 om konsolidering af Centret for Industrielt Samarbejde EF-Japan ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EUT L 327 af 24.11.2006, s. 45.

⁽²⁾ EUT L 327 af 24.11.2006, s. 30.

⁽³⁾ EUT L 310 af 9.11.2006, s. 15.

⁽⁴⁾ EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 327 af 24.11.2006, s. 12.

⁽⁶⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 22.

⁽⁷⁾ EFT L 144 af 26.5.1992, s. 19.»

RÅDETS BESLUTNING

af 16. april 2007

om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 193 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

(2007/250/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, særlig artikel 395, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Forenede Kongerige har ved brev registreret i Kommissionens Generalsekretariat den 10. februar 2006 anmodet om bemyndigelse til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 21, stk. 1, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag⁽²⁾.

(2) I overensstemmelse med artikel 27, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF underrettede Kommissionen ved brev af 18. juli 2006 de øvrige medlemsstater om Det Forenede Kongeriges anmodning. Ved brev af 19. juli 2006 underrettede Kommissionen Det Forenede Kongerige om, at den rådede over alle de oplysninger, den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.

(3) Direktiv 77/388/EØF er blevet omarbejdet og ophævet ved direktiv 2006/112/EF. Henvisninger til førstnævnte direktiv skal betragtes som henvisninger til sidstnævnte.

(4) I henhold til artikel 193 i direktiv 2006/112/EF er den momspligtige person den afgiftspligtige person, der leverer varer. Formålet med den fravigelse, Det Forenede

Kongerige anmoder om, er at gøre den afgiftspligtige person, som varerne leveres til, betalingspligtig, dog kun under bestemte betingelser og udelukkende, når der er tale om mobiltelefoner og computerchips/mikroprocessorer.

(5) Inden for denne sektor er et stort antal handlende impliceret i momsunddragelse, idet de undlader at betale moms til skattemyndighederne efter at have solgt produkterne. Deres kunder, der har en gyldig faktura, har imidlertid alligevel krav på momsfradrag. I de mest aggressive typer af momsunddragelse leveres de samme varer via et »karruselsystem« flere gange, uden at der betales moms til skattemyndighederne. Ved i disse tilfælde at udpege den person, til hvem varerne leveres, som den momspligtige person, vil fravigelsen fjerne muligheden for denne form for momsunddragelse. Den vil ikke påvirke størrelsen af det skyldige momsbeløb.

(6) For at sikre, at fravigelsen fungerer effektivt, og forhindre, at momsunddragelsen overflyttes til andre produkter eller til detaileddet, bør Det Forenede Kongerige indføre passende kontrol- og rapporteringsforpligtelser. Kommissionen bør underrettes om de indførte særlige foranstaltninger og om kontrollen med og den samlede evaluering af, hvordan fravigelsen fungerer.

(7) Foranstaltningen står i et rimeligt forhold til de tilsigtede mål, fordi det ikke er tanken, at den skal gælde generelt, men kun inden for en særlig højrisikosektor på bestemte nøje definerede produkter, i forhold til hvilke omfanget og størrelsen af momsunddragelsen har medført et betydeligt afgiftstab. Endvidere kan fravigelsen, da denne sektor er lille, ikke anses for at udgøre en generel foranstaltning.

(8) Bemyndigelsen bør kun være gyldig i et kort tidsrum, da det ikke kan konstateres med sikkerhed, at målene med foranstaltningen vil blive opfyldt, og foranstaltningens indvirkning på momssystemets funktion i Det Forenede Kongerige og i andre medlemsstater ikke kan vurderes på forhånd; derudover skal indvirkningen af foranstaltningen og dens gennemførelse på det indre markeds funktion vurderes omhyggeligt.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2006/138/EF (EUT L 384 af 29.12.2006, s. 92).

⁽²⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2006/98/EF (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 129).

(9) Fravigelsen har ingen negative virkninger for Fællesskabets egne indtægter i form af moms —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Uanset artikel 193 i direktiv 2006/112/EF, bemyndiges Det Forenede Kongerige til at udpege den afgiftspligtige person, til hvem følgende varer leveres, som den momspligtige person:

- 1) mobiltelefoner i deres egenskab af apparater, der er fremstillet eller tilpasset til anvendelse i forbindelse med et net med licens og benyttet på specifikke frekvenser, uanset om de har anden anvendelse eller ej
- 2) integrerede kredsløbsanordninger som mikroprocessorer og CPU'er i den tilstand, de er i, inden de integreres i slutbrugerprodukter.

Fravigelsen gælder for leverancer af varer, for hvilke det afgiftspligtige beløb er lig med eller højere end 5 000 GBP.

Artikel 2

Fravigelsen i artikel 1 er betinget af, at Det Forenede Kongerige indfører passende og effektive kontrol- og rapporteringsforpligtelser for afgiftspligtige personer, der leverer varer, på hvilke »reverse charge« (modtageren betaler) finder anvendelse i henhold til denne beslutning.

Artikel 3

Det Forenede Kongerige underretter Kommissionen, når det har vedtaget de i artikel 1 og 2 omhandlede foranstaltninger, og forelægger senest den 31. marts 2009 Kommissionen en rapport med en samlet evaluering af, hvordan de pågældende foranstaltninger har fungeret, navnlig om foranstaltningen har været effektiv, og om det kan konstateres, at momsunddragelsen overflyttes til andre produkter eller til detalledet.

Artikel 4

Denne beslutning udløber den 30. april 2009.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Udfærdiget i Luxembourg, den 16. april 2007.

På Rådets vegne

H. SEEHOFER

Formand

IV

(Øvrige retsakter)

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS BESLUTNING

Nr. 328/05/KOL

af 20. december 2005

om den 53. ændring af de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte ved indføjel­se af et nyt kapitel 18C: Statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN,

SOM HENVISER TIL aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽¹⁾, særlig artikel 61 til 63, samt protokol 26 dertil,

SOM HENVISER TIL aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol ⁽²⁾, særlig artikel 24, artikel 5, stk. 2, litra b), og artikel 1 i del I samt artikel 18 og 19 i del II i protokol 3 hertil,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at EFTA-Tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 24 i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen skal iværksætte EØS-aftalens bestemmelser om statsstøtte,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at EFTA-Tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 5, stk. 2, litra b), i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen skal udstede meddelelser og retningslinjer for sager, der er behandlet i EØS-aftalen, hvis dette er udtrykkeligt fastsat i denne aftale eller i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen, eller hvis EFTA-Tilsynsmyndigheden finder det nødvendigt,

SOM ERINDRER OM de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte ⁽³⁾, som EFTA-Tilsynsmyndigheden vedtog den 19. januar 1994 ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ I det følgende benævnt »EØS-aftalen«.

⁽²⁾ I det følgende benævnt »aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen«.

⁽³⁾ I det følgende benævnt »rammebestemmelser for tildeling af statsstøtte«.

⁽⁴⁾ Oprindeligt offentliggjort i EFT L 231 af 3.9.1994 og i EØS-tillægget nr. 32 af samme dato, senest ændret ved afgørelse nr. 313/05/KOL af 7.12.2005 (endnu ikke offentliggjort).

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Europa-Kommissionen den 13. juli 2005 vedtog en meddelelse om fællesskabsrammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ⁽⁵⁾;

SOM TAGER I BETRAGTNING, at nævnte meddelelse også er relevant for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at der skal sikres en ensartet anvendelse af statsstøttereglerne i hele Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at i henhold til punkt II under overskriften »GENERELT« i slutningen af bilag XV til EØS-aftalen skal EFTA-Tilsynsmyndigheden efter høring med Europa-Kommissionen vedtage retsakter, der svarer til dem, som Kommissionen vedtager,

SOM HAR HØRT Europa-Kommissionen,

SOM ERINDRER OM, at EFTA-Tilsynsmyndigheden har hørt EFTA-staterne om spørgsmålet i et brev af 19. oktober 2005 om dette emne —

HAR VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

- 1) Rammebestemmelserne for statsstøtte ændres ved indføjel­se af et nyt kapitel 18C: »Statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste«. Det nye kapitel findes i bilag I til denne beslutning. Bilag I til denne beslutning indeholder forslag til foranstaltninger.

⁽⁵⁾ Fællesskabsrammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (EUT C 297 af 29.11.2005, s. 4).

2) EFTA-staterne underrettes om denne beslutning ved brev sammen med en kopi af beslutningen samt bilaget hertil. EFTA-staterne skal senest en måned efter modtagelsen af dette forslag tilkendegive, om de kan godtage forslaget til foranstaltninger.

3) Europa-Kommissionen underrettes i overensstemmelse med litra d) i protokol 27 til EØS-aftalen ved en kopi af denne beslutning, inklusive bilag I.

4) Beslutningen offentliggøres med bilag I i EØS-afsnittet af og EØS-tillægget til *Den Europæiske Unions Tidende*.

5) Hvis EFTA-staterne godkender forslaget til foranstaltninger, offentliggøres en sammenfattende meddelelse i EØS-afsnittet af og EØS-tillægget til *Den Europæiske Unions Tidende* (vedhæftet bilag II til denne beslutning).

6) Den engelske udgave af beslutningen er den autentiske.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2005.

På Tilsynsmyndighedens vegne

Einar M. BULL
Formand

Kurt JÄGER
Medlem af kollegiet

BILAG

»18C. STATSSTØTTE I FORM AF KOMPENSATION FOR OFFENTLIG TJENESTE (1)

18C.1. Formål og anvendelsesområde

- 1) Det fremgår klart af De Europæiske Fællesskabers Domstols retspraksis (2), at kompensation for offentlig tjeneste ikke udgør statsstøtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1, hvis den opfylder visse betingelser. Opfylder kompensationen for offentlig tjeneste ikke disse betingelser, og er de almindelige betingelser for anvendelse af EF-traktatens artikel 87, stk. 1, opfyldt, udgør en sådan kompensation derimod statsstøtte. Efter Tilsynsmyndighedens opfattelse gælder denne retspraksis også i forbindelse med EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.
- 2) Europa-Kommissionens beslutning 2005/842/EF af 28. november 2005 om anvendelse af bestemmelserne i EF-traktatens artikel 86, stk. 2, på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (3), fastsætter betingelserne for, hvornår visse former for kompensation for offentlig tjeneste udgør statsstøtte, der er forenelig med artikel 86, stk. 2, og fritager kompensation, der opfylder disse betingelser, for forhåndsanmeldelsespligten. Beslutningen er endnu ikke indarbejdet i EØS-aftalen (4). Kompensation for offentlig tjeneste, der udgør statsstøtte og ikke er omfattet af beslutning 2005/842/EF, vil stadig skulle anmeldes på forhånd, også efter vedtagelsen af beslutningen. Formålet med disse rammebestemmelser er at klarlægge, på hvilke betingelser en sådan statsstøtte kan være forenelig med EØS-aftalen i henhold til EØS-aftalens artikel 59, stk. 2.
- 3) Disse rammebestemmelser finder anvendelse på kompensation for offentlig tjeneste ydet til virksomheder i forbindelse med aktiviteter, der er underlagt reglerne i EØS-aftalen, med undtagelse af transportsektoren samt public service-radio- og tv-sektoren, der er omfattet af EFTA-Tilsynsmyndighedens rammebestemmelser for anvendelse af statsstøttereglerne på public service-radio- og tv-virksomhed (5).
- 4) Disse rammebestemmelser finder anvendelse, medmindre andet gælder i henhold til særlige, mere restriktive bestemmelser om forpligtelser til offentlig tjeneste, der er indeholdt i EØS-reglerne for bestemte sektorer.
- 5) Disse rammebestemmelser finder anvendelse, medmindre andet gælder i henhold til de gældende bestemmelser om offentlige indkøb og konkurrencereglerne (særlig EØS-aftalens artikel 53 og 54).

18C.2. Betingelser for, at kompensation for offentlig tjeneste, som udgør statsstøtte, kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet

18C.2.1. Almindelige bestemmelser

- 6) I sin dom i *Altmark*-sagen (6) fastlagde De Europæiske Fællesskabers Domstol følgende betingelser for, hvornår kompensation for offentlig tjeneste ikke udgør statsstøtte:

»[...] For det første skal den pågældende virksomhed faktisk være pålagt at opfylde forpligtelser til offentlig tjeneste, og disse forpligtelser skal være klart defineret [...].

(1) Dette kapitel svarer til fællesskabsrammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (EUT C 297 af 29.11.2005, s. 4).

(2) Dommene i sag C-280/00, *Altmark Trans GmbH og Regierungspräsidium Magdeburg mod Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, Sml. 2003 I, s. 7747, og i de forenede sager C-34/01-C-38/01, *Enirisorse SpA mod Ministero delle Finanze*, Sml. 2003, s. I-14243.

(3) Kommissionens beslutning af 28. november 2005 om anvendelse af bestemmelserne i EF-traktatens artikel 86, stk. 2, på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT L 312 af 29.11.2005, s. 67).

(4) Indtil beslutningen er indarbejdet i EØS-retten, er denne type kompensation for offentlig tjeneste derfor omfattet af det generelle anmeldelseskrav i henhold til artikel 1, stk. 3, i del I og artikel 2 i del II i protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen.

(5) Kapitel 24C i rammebestemmelserne for statsstøtte.

(6) Se fodnote 2.

[...] For det andet skal de kriterier, der er grundlaget for beregningen af kompensationen, være fastlagt på forhånd på en objektiv og gennemsigtig måde for at undgå, at kompensationen indebærer en økonomisk fordel, der kan begunstige den pågældende virksomhed i forhold til de konkurrerende virksomheder. [...] Følgelig udgør en medlemsstats kompensation af de af en virksomhed lidt tab i den situation, hvor det efterfølgende viser sig, at en virksomhed med udførelse af visse tjenesteydelser i forbindelse med opfyldelsen af forpligtelser til offentlig tjeneste ikke er økonomisk levedygtig, uden at kriterierne for en sådan kompensation er fastlagt på forhånd, en økonomisk foranstaltning, som henhører under begrebet statsstøtte i traktatens artikel 87, stk. 1's forstand.

[...] Kompensationen må for det tredje ikke overstige, hvad der er nødvendigt for helt eller delvis at dække de udgifter, der er afholdt ved opfyldelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste, idet der skal tages hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af forpligtelserne. [...]

[...] Når udvælgelsen af den virksomhed, der skal overdrages en forpligtelse til offentlig tjeneste, i et konkret tilfælde ikke gennemføres inden for rammerne af en procedure for tildeling af offentlige kontrakter, som giver mulighed for at udvælge den ansøger, der kan levere de pågældende ydelser til de laveste omkostninger for samfundet, skal størrelsen af den nødvendige kompensation for det fjerde fastlægges på grundlag af en analyse af de omkostninger, som en gennemsnitsvirksomhed, der er veldrevet og tilstrækkeligt udstyret med transportmidler til at kunne opfylde de stillede krav til den offentlige tjeneste, ville have ved at opfylde forpligtelserne, idet der skal tages hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af forpligtelserne.»

- 7) Når disse fire kriterier er opfyldt, udgør kompensationen for offentlig tjeneste ikke statsstøtte, og EØS-aftalens artikel 61 og artikel 1, i del I i protokol 3 til aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol (i det følgende benævnt »aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen«) finder ikke anvendelse. Hvis EFTA-staterne ikke overholder disse kriterier, og de almindelige betingelser for anvendelse af EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, er opfyldt, udgør kompensation for offentlig tjeneste derimod statsstøtte.
- 8) Tilsynsmyndigheden finder, at på EØS-aftalens nuværende udviklingsstade kan en sådan statsstøtte erklæres for forenelig med EØS-aftalen i henhold til EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, hvis den er nødvendig for udførelsen af de pågældende tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse og ikke påvirker udviklingen i samhandelen på en måde, der er i strid med de kontraherende parter interesse. Følgende betingelser skal være opfyldt herfor.

18C.2.2. Ægte tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse efter EØS-aftalens artikel 59

- 9) Det fremgår klart af De Europæiske Fællesskabers Domstols retspraksis, at med undtagelse af de sektorer, hvor der findes regler i EØS-aftalen på området, har EFTA-staterne vide skønsebeføjelser hvad angår arten af de tjenesteydelser, der kan betegnes som værende af almindelig økonomisk interesse. Det er derfor Tilsynsmyndighedens opgave at sikre, at disse skønsebeføjelser anvendes på en måde, der ikke er åbenlyst forkert hvad angår definitionen af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.
- 10) Det følger af EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, at virksomheder (⁷⁾, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, har fået overdraget en »særlig opgave«. Ved fastlæggelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste og ved vurderingen af, om de pågældende virksomheder opfylder disse forpligtelser, opfordres EFTA-staterne til at foretage brede høringer, især af brugerne.

(⁷) Ved »virksomhed« skal forstås enhver enhed, der udøver en form for økonomisk aktivitet, uanset dens retlige status og finansieringsmåde. Ved »offentlig virksomhed« skal forstås enhver virksomhed, på hvilken de offentlige myndigheder direkte eller indirekte kan have en dominerende indflydelse som følge af ejerforhold, kapitalindskud eller de regler, der gælder for virksomheden, jf. definitionen i artikel 2, stk. 1, litra b), i den retsakt, der er henvist til i punkt 1 i bilag XV til EØS-aftalen, Kommissionens direktiv 80/723/EØF om gennemskuelligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder (EFT L 195 af 29.7.1980, s. 35. Senest ændret ved direktiv 2000/52/EF (EFT L 193 af 29.7.2000, s. 75), indarbejdet i bilag XV til EØS-aftalen ved afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 6/2001 (EFT L 66 af 8.3.2001, s. 48), og EØS-tillæg nr. 12 af 8.3.2001, s. 6, der trådte i kraft den 1.6.2002).

18C.2.3. *Behovet for et instrument, der præciserer forpligtelserne til offentlig tjeneste og principperne for beregning af kompensation*

- 11) Begrebet tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse i EØS-aftalens artikel 59 indebærer, at de pågældende virksomheder af staten har fået overdraget en særlig opgave⁽⁸⁾. Undtagen i de sektorer, hvor der findes EØS-regler på området, er det de offentlige myndigheder, der har ansvaret for at fastsætte de kriterier og betingelser, hvorunder disse tjenester skal udføres, uanset hvilken retlig status tjenesteyderen har, og uanset om tjenesten udføres i fri konkurrence eller ej. Heraf følger, at en overdragelse af en offentlig opgave er nødvendig for at definere disse virksomheders og statens respektive forpligtelser. Ved staten forstås centraladministrationen og regionale eller lokale myndigheder.
- 12) Udførelsen af tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse skal være overdraget virksomheden ved en eller flere officielle retsakter, hvis form kan fastlægges af den enkelte EFTA-stat. Denne eller disse retsakter skal bl.a. angive:
  - a) arten og varigheden af forpligtelserne til offentlig tjeneste
  - b) de involverede virksomheder og det omfattede område
  - c) arten af eventuelle særlige eller eksklusive rettigheder, virksomhederne har fået indrømmet
  - d) parametrene for beregning, kontrol og revision af kompensationen
  - e) forholdsreglerne til undgåelse af og for tilbagebetaling af overkompensation.
- 13) Ved fastlæggelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste og ved vurderingen af, om de pågældende virksomheder opfylder disse forpligtelser, opfordres EFTA-staterne til at foretage brede høringer, især af brugerne.

18C.2.4. *Kompensationsbeløb*

- 14) **Kompensationen** må ikke overstige, hvad der er nødvendigt til dækning af de omkostninger, der er forbundet med at opfylde forpligtelserne til offentlig tjeneste, under hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af disse forpligtelser. I kompensationen indregnes alle fordele ydet af staten eller med statsmidler af en hvilken som helst art. Den rimelige fortjeneste kan omfatte alle eller nogle af de produktivitetsgevinster, de pågældende virksomheder har opnået i en aftalt begrænset periode, uden at det forringer kvalitetsniveauet i de tjenesteydelser, virksomheden af staten har fået overdraget at udføre.
- 15) Enhver kompensation skal reelt anvendes til udførelsen af den pågældende tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse. Kompensation for offentlig tjeneste, som er ydet til udførelsen af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, men reelt anvendes til aktiviteter på andre markeder, er ikke berettiget og udgør som følge heraf uforenelig statsstøtte. Virksomheder, der modtager kompensation for offentlig tjeneste, har dog ret til at oppebære en rimelig fortjeneste.
- 16) **De omkostninger, der skal tages hensyn til** i den forbindelse, er alle omkostningerne ved udførelsen af tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse. Når denne tjenesteydelse er den pågældende virksomheds eneste aktivitet, kan der tages hensyn til alle dens omkostninger. Har virksomheden andre aktiviteter ud over tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, kan kun de omkostninger, der er knyttet til denne tjenesteydelse, tages i betragtning. De omkostninger, der henføres under tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, kan omfatte alle variable omkostninger ved udførelsen af denne tjenesteydelse, et passende bidrag til de faste omkostninger, der er fælles for både tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse og andre aktiviteter, og en passende forrentning af den egenkapital, der er afsat til tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse⁽⁹⁾. Omkostningerne ved investeringer, bl.a. i infrastruktur, kan medregnes, når de er nødvendige for udførelsen af tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse. De omkostninger, der henføres under enhver anden aktivitet uden tilknytning til tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, skal omfatte alle de variable omkostninger, et passende bidrag til de fælles faste omkostninger og en rimelig kapitalforrentning. Disse omkostninger må under ingen omstændigheder henføres under tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse. Omkostningerne skal beregnes efter de kriterier, der er defineret ovenfor, og på grundlag af almindeligt anerkendte regnskabsprincipper, som Tilsynsmyndigheden skal underrettes om ved den anmeldelse, der skal indgives efter artikel 1, stk. 3, i del I i protokol 3 i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen.

⁽⁸⁾ Se bl.a. dommen i sag C-127/73, BRT mod SABAM, Sml. 1974, s. 313.

⁽⁹⁾ Se de forenede sager C-83/01P, C-93/01P og C-64/01P, Chronopost SA, Sml. 2003 I, s. 6993.

- 17) De **indtægter, der skal tages hensyn til**, skal mindst omfatte alle indtægterne ved tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse. Har den pågældende virksomhed fået indrømmet særlige eller eksklusive rettigheder i forbindelse med en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, der giver en fortjeneste, som overstiger den rimelige fortjeneste, eller har staten indrømmet den andre fordele, skal disse også tages i betragtning, uanset hvordan de klassificeres i forhold til EØS-aftalens artikel 61, og lægges til virksomhedens indtægter. EFTA-staten kan også bestemme, at fortjeneste fra anden virksomhed end tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse helt eller delvis skal medgå til finansiering af tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse.
- 18) Ved »**rimelig fortjeneste**« forstår en forrentning af egenkapitalen, der tager hensyn til virksomhedens risiko eller manglende risiko som følge af statens intervention, navnlig hvis staten indrømmer den særlige eller eksklusive rettigheder. Denne forrentning må normalt ikke overstige den gennemsnitlige kapitalforrentning i den pågældende sektor i de senere år. I sektorer, hvor der ikke findes nogen virksomhed, der kan sammenlignes med den, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, kan sammenligningen foretages med virksomheder i andre EØS-stater eller om nødvendigt i andre sektorer, forudsat at der tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i hver sektor. Ved fastlæggelsen af, hvad der udgør en rimelig fortjeneste, kan EFTA-staten indføre incitamentsbaserede kriterier, bl.a. i forhold til servicekvalitet og produktivitetsgevinster.
- 19) Udøver en virksomhed aktiviteter, der både falder ind under og uden for tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, skal omkostninger og indtægter ved tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse og omkostninger og indtægter ved de andre aktiviteter samt parametrene for fordelingen af omkostninger og indtægter fremgå særskilt af dens interne regnskaber. Hvis en virksomhed har fået overdraget at udføre flere tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, enten fordi de er tildelt af forskellige myndigheder, eller fordi der er tale om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse af forskellig art, skal dens interne regnskaber give mulighed for at forvisse sig om, at der ikke er forekommet overkompensation inden for hver af tjenesteydelserne. Disse principper finder anvendelse, medmindre andet gælder i henhold til bestemmelserne i den retsakt, der er nævnt i punkt 1 i bilag XV til EØS-aftalen (Kommissionens direktiv 80/723/EØF om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de visse virksomheder, som ændret), når denne retsakt finder anvendelse.

18C.3. Overkompensation

- 20) EFTA-staterne skal med jævne mellemrum foretage eller lade foretage kontrol med henblik på at sikre, at der ikke forekommer overkompensation. Overkompensation er ikke nødvendig for udførelsen af tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse og udgør derfor en uforenelig statsstøtte, der skal tilbagebetales til staten, og parametrene for kompensationens beregning skal opdateres.
- 21) Overstiger overkompensationen ikke 10 % af den årlige kompensation, kan den fremføres til det efterfølgende år. Inden for nogle tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse kan omkostningerne variere betydeligt fra det ene år til det andet, navnlig når der er foretaget særlige investeringer. I så fald kan det for udførelsen af tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse være nødvendigt, at der undtagelsesvis overkompenseres med over 10 % i nogle år. Der skal i anmeldelsen til Tilsynsmyndigheden redegøres for de særlige forhold, der kan begrunde en overkompensation med over 10 %. Situationen skal dog revideres med intervaller, der er afpasset efter den enkelte sektor, men som under ingen omstændigheder bør overstige fire år. Enhver overkompensation, der konstateres efter udløbet af denne periode, skal tilbagebetales.
- 22) Overkompensation kan anvendes til at finansiere en anden tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse udført af samme virksomhed, men en sådan overførsel skal fremgå af den pågældende virksomheds regnskaber og være foretaget i overensstemmelse med de regler og principper, der opstilles i disse rammebestemmelser, især hvad angår anmeldelse. EFTA-staterne sikrer, at sådanne overførsler kontrolleres behørigt. Gennemsigtighedsreglerne i den retsakt, der er nævnt i punkt 1 i bilag XV til EØS-aftalen (Kommissionens direktiv 80/723/EØF, som ændret) finder anvendelse.
- 23) En overkompensation kan ikke forblive til en virksomheds rådighed under henvisning til, at der er tale om en statsstøtte, der kan anses for at være forenelig med EØS-aftalen (f.eks. miljøstøtte, beskæftigelsesstøtte og støtte til små og mellemstore virksomheder). Hvis en EFTA-stat ønsker at yde en sådan støtte, skal den overholde reglerne om forhåndsanmeldelse efter artikel 1, stk. 3, i del I i protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen. Støtten må ikke udbetales, medmindre den er blevet godkendt af Tilsynsmyndigheden. Kan en sådan støtte falde ind under en gruppefritagelsesforordning, skal betingelserne i den relevante gruppefritagelsesforordning være opfyldt.

18C.4. Betingelser og påbud knyttet til Tilsynsmyndighedens beslutninger

- 24) I henhold til artikel 7, stk. 4, i del II i protokol 3 i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen⁽¹⁰⁾ kan Tilsynsmyndigheden til en positiv beslutning knytte betingelser, hvorved støtte anses for at være forenelig med EØS-aftalen, og påbud, hvorved det kan sikres, at beslutningen overholdes. For tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse kan det være nødvendigt at fastsætte betingelser og påbud, bl.a. for at sikre, at støtte til de involverede virksomheder ikke i realiteten fører til overkompensation. I lyset af den konkrete situation, der gør sig gældende for den enkelte tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, kan det i forbindelse hermed være nødvendigt at kræve periodiske rapporter eller pålægge andre påbud.

18C.5. Anvendelse af rammebestemmelserne

- 25) Disse rammebestemmelser træder i kraft, når de vedtages af Tilsynsmyndigheden. De udløber seks år efter deres ikrafttræden. Tilsynsmyndigheden kan efter høring af EFTA-staterne ændre rammebestemmelserne, før de udløber, hvis vigtige hensyn knyttet til udviklingen af EØS-aftalen tilsiger det. Fire år efter datoen for vedtagelse af disse rammebestemmelser foretager Tilsynsmyndigheden en konsekvensanalyse på grundlag af faktuelle oplysninger og resultaterne af de brede høringer, den vil foretage på grundlag af data fra EFTA-staterne. Resultaterne af konsekvensanalysen vil blive forelagt EFTA-staterne.
- 26) Tilsynsmyndigheden vil anvende disse rammebestemmelser på alle anmeldte statsstøtteprojekter og træffe en beslutning om projekterne efter vedtagelsen af rammebestemmelserne, også selv om de pågældende projekter blev anmeldt forud for vedtagelsen. For ikke-anmeldt støtte anvender Myndigheden:

— disse rammebestemmelser, hvis støtte blev tildelt efter vedtagelsen af rammebestemmelserne

— de bestemmelser, der var gældende på det tidspunkt, hvor støtten blev tildelt, i alle andre tilfælde.

18C.6. Passende foranstaltninger

- 27) Som foranstaltninger efter artikel 1, stk. 1, i del I i protokol 3 i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen foreslår Tilsynsmyndigheden, at EFTA-staterne bringer deres gældende ordninger for kompensation for offentlig tjeneste i overensstemmelse med disse rammebestemmelser senest 18 måneder efter meddelelsen af beslutningen til EFTA-staten. Senest en måned efter meddelelsen af beslutningen bør EFTA-staterne over for Tilsynsmyndigheden bekræfte, at de er indforstået med de foreslåede foranstaltninger. I mangel af svar vil Tilsynsmyndigheden antage, at den pågældende EFTA-stat ikke er indforstået.

⁽¹⁰⁾ Svarende til Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 88.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens beslutning 2006/609/EF af 4. august 2006 om vejledende fordeling på de enkelte medlemsstater af forpligtelsesbevillinger for målet om europæisk territorialt samarbejde i perioden 2007-2013*(Den Europæiske Unions Tidende L 247 af 9. september 2006)*

Side 28, bilaget, tabel 1, rækkerne vedrørende Letland og Litauen:

I stedet for:

Medlemsstat	TABEL 1 — Bevillinger (EUR, i 2004-priser)						
	Regioner, der er berettiget til støtte under målet om europæisk territorialt samarbejde				Yderligere støtte, jf. bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006, punkt:		
	Grænseoverskridende samarbejde				Tværnationalt samarbejde	Punkt 21	Punkt 22
	Internt	Overførsel ENPI	Overførsel IPA	I alt			
»Latvija	46 828 319	25 380 000		72 208 319	7 617 737		
Lietuva	64 395 203	21 417 000		85 812 203	11 299 892«		

læses:

Medlemsstat	TABEL 1 — Bevillinger (EUR, i 2004-priser)						
	Regioner, der er berettiget til støtte under målet om europæisk territorialt samarbejde				Yderligere støtte, jf. bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006, punkt:		
	Grænseoverskridende samarbejde				Tværnationalt samarbejde	Punkt 21	Punkt 22
	Internt	Overførsel ENPI	Overførsel IPA	I alt			
»Latvija	50 791 319	21 417 000		72 208 319	7 617 737		
Lietuva	60 432 203	25 380 000		85 812 203	11 299 892«		